

அக்கினிச்சிறகாய்...

கவிஞர் ரஜிதா அரிச்சந்திரன்

அக்கிஷிச் சிறகாய்

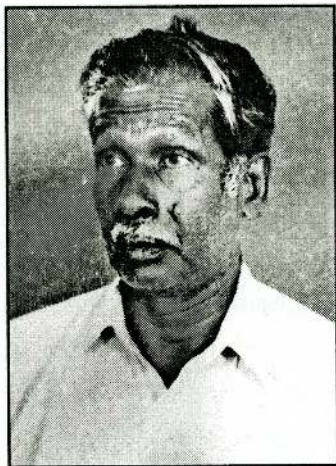
கவிஞர்
ரஜிதா அரிச்சந்திரன்

தலைப்பு : அக்கினிச்சிறகாய்...
ஆசிரியர் : ரஜிதா அரிச்சந்திரன்
புதிப்புரிமை : ஆசிரியர்
பக்கங்கள் : XII + 104
பதிப்பு : மார்கழி 2021
விலை : 300 ரூபா
தொடர்பு : இல.110, புதிய செங்குந்தா வீதி,
திருநெல்வேலி கிழக்கு, யாழ்ப்பாணம்.
தொலைபேசி: +94777925326

ஆசிரியரின் அனுமதியின்றி, இந்நூலை முழுமையாகவோ அன்றேல் பகுதியாகவோ எவ்வடிவத்திலேனும் எந்த ஊடகத்திலாவது அச்சிடுதல் மற்றும் பிரதி செய்தல் என்பன இலங்கையின் அறிவுப் புலமைச் சொத்துச் சட்டத்தின்படி (எண் 36, 2003 ஆண்டு) தண்டனைக்குரிய குற்றச்செயலாகும்.

Title : Aknisirakai...
Author : Rajitha Arichandiran
Copy Rights : Author
Pages : XII + 104
Price : Rs.300
Print : December, 2021
Contact : No.110, New Senkuntha Road,
Thirunelvely East, Jaffna.
Mobile No: +94777925326
ISBN : 978-624-98909-0-9

Printing or copying this book in any form in any medium is a punishable offence against the copy right law of Sri Lanka No.36, 2013.

**தமிழ்த்தேன் பருக என்னை
தரணிக்கு தந்த என்
தந்தைக்கு இந்நூலை சமர்ப்பிக்கின்றேன்.**

முன்னுரை

என்னுடைய முதல் கவிதைப்புத்தகத்திற்கு முன்னுரை எழுதுவதில் என்மனம் குளிர்கின்றது. அக்கினிச்சிறகாய் எனும் இந்த நூலில் நான் கண்ட பல என் எண்ணத்திலிருந்து பிரதி பலிக்கின்றது. அந்தவகையில் இயற்கை, சமூகம், காதல், மனிதப்போராட்டங்கள், பண்பாடு, ஏக்கங்கள் என்பவற்றை பிரதிபலிக்கும் வகையில் பாரதியின் சிந்தனைக்கமைவாக “சொல்புதிது சுவைபுதிது சோதிமிக்க நவகவிதை” என்றதற்கிணங்க கவி படைத்து தங்கள் முன் வைக்கின்றேன்

தாங்களும் படித்து பயன் பெறுவீர்கள் என்ற நம்பிகையில் காடு மலை எல்லாம் தாண்டி வருகின்ற நதிபோல என் வாழ்வில் நான் பட்ட துன்பங்களும் அவை தந்த பாடங்களும் என்னை புடம் போட்டு தங்கள் முன்னால் இந்நூலை வைக்க தூண்டின. என் பாடசாலைக் காலம் முதல் தமிழ் மீதும் கவிதை மீதும் பற்று கொண்டு எழுதி வருகின்றேன். ஆயினும் புத்தகமாக வெளியிட சந்தர்ப்பம் அமையவில்லை தற்போது தான் கடவுள் அருள் பாலித்திருக்கின்றார். அந்த வகையில் இப்பணியில் எனக்கு உறுதுணையாக இருந்த என் பெற்றோர்கள், என் பள்ளி பருவம் முன் இன்று வரை எனக்கு வழிகாட்டி கொண்டிருக்கும் ஆசிரியர்கள், நண்பர்கள், அணிந்துரை வழங்கிய விரிவுரையாளர் திரு. இ. கமலநாதன் அவர்களுக்கும் அட்டைப்படத்தை அழகுற வரைந்து தந்த என் அன்புத்தம்பி த. அஜிக்குமார் அவர்களுக்கும், இந்து நூலுக்கு வாழ்த்துச் செய்தியை வழங்கிய ஆசிரியர் திருமதி சுஸரிதா குணசீலன் அவர்களுக்கும் இந்த புத்தகத்தை அழகுற அச்சிட்டு தந்த மெகா பதிப்பகத்தினருக்கும் என் நெஞ்சத்திலிருந்து நன்றி சொல்லி பணிகின்றேன்.

என்றும் அன்புடன்

கவிஞர் ரஜிதா அரிச்சந்திரன்

அணிந்துரை

அரிது அரிது மானிடராய் பிறத்தல் அரிது என்றான் ஓளவை பிராட்டி மனிதராய் பிறந்து மனிதராய் வாழ்ந்து மனிதரோடு வாழ்வதே மானிதப் பிறப்பின் நோக்கமாகும். பிறந்தோம் வாழ்ந்தோம் மடிந்தோம் என்றில்லாது நாம் வாழும் சமூகத்திற்கு என்ன செய்தோம்? ஏன்ற கேள்வியை கேட்க முற்படும்போது வாழ்வின் அர்த்தத்தையும் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. “நாடென்ன செய்தது நமக்கு என்ற கேள்விகள் கேட்பது எதற்கு நீ என்ன செய்தாய் அதற்கு நீ என்ன செய்தாய்” என்று கேட்டால் நன்மை உனக்கு என்றான் ஒரு கவிஞன் அந்த தொனியிலே அமைகின்றது அக்கினிச்சிறகாய்.

யாழ்ப்பாணம் புதிய செங்குந்தா வீதியிலே பிறந்து வளர்ந்த கவிஞர் ரஜிதா அரிச்சந்திரன் இவர் எழுதிய கவிதைகளின் தொகுப்பாக இந்நூலை வெளியீடு செய்துள்ளார். இதில் காணப்படும் கவிதைகள் எமது சமூகத்தில் புரையோடி போயிருக்கின்ற சீரழிவுகள் பண்பாட்டு பிறழ்வுகளினையும் வெளிச்சம் போட்டு காட்டுவதாகவும் உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட உணர்ச்சி கொந்தளிப்பை பேனா கொண்டு வெளிப்படுத்துவதில் கவிஞர் வெற்றி பெற்றுள்ளதுடன் தன்னையும் ஆசுவாசப்படுத்தியுள்ளார்.

கவிஞர், பண்பாட்டின் மீதும் கலாசாரம் மீதும் அளவு கடந்த அக்கறையினை கொண்டுள்ளார் அத்துடன் முற்போக்கு சிந்தனையும் தலைமைத்துவ பண்புகளும் துணிச்சலும் தரிசனத்துடனும் ஒன்றித்த செயற்பாடுகளும் என்னை பெரிதும் கவர்ந்தன. பெண் விடுதலையை பேசுபொருளாக கொண்டது மட்டுமின்றி மூடநம்பிக்கைகள், காதலின் சிறப்பு, இலக்கிய ஈடுபாடு என்பவற்றை தன் கவிதைகளில் வெளியிடுகின்றது இவருக்கு சமூகத்தில் இருக்கும் அக்கறை மற்றும் அன்பு என்னையும் கவர்ந்தது. இவரது எல்லையற்ற சிந்தனை எந்த ஒரு செயலையும் சந்தர்ப்பத்தினையும் மாற்றும் கண்ணோட்டத்துடன்

பார்க்க வேண்டும் எனும் அணுகுமுறை, சமூக அநீதிக்கு எதிராக இவருள் உருவாகும் எண்ணங்கள், மனித உரிமை மீதும் இவருக்கு இருக்கும் ஆழமான சிந்தனையும் இவருடைய கவிதைகளில் வெளிப்படுகின்றது.

அக்கினிச்சிறகாய் ஆர்ப்பரித்து எழும் இக்கவிதை நூலை படிக்கும் வாசகர்கள் ஒவ்வொருவரும் இச்சமூகத்தில் அன்புடனும் சமூக கொடுமைகளை தட்டி கேட்போராகவும் செயற்பட தூண்டு கோலாக அமையும் என்பது எனது அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை. எமது மக்களின் வாழ்வியலை வெளிச்சம் போட்டு காட்டும் இலக்கிய படைப்பான இக்கவிதை தொகுதி கண்டிப்பாக தனக்கான தகுந்த அடையாளத்தை பெறும் என்பதனை உறுதிபட கூறுகின்றேன்.

வித்தகலத்தன், நாடகப்பூங்கரன்

நாடகக்கலாவித்தகர்

ஆசிரியர், கலாசாலை விரிவுகூராளர்,

க.இ. கமலநாதன்

இதழ்க்குள் ...

- சங்கத்தமிழ்...
- சிலப்பதிகாரம்...
- எண்ணில் அடங்கா இலக்கிய செல்வமே...
- முருகன்...
- அம்மா...
- இருள் விலகட்டும்...
- ஓய்வின்றி துடிக்கும் இதயம்...
- யாதும் உளரே ...
- தென்றலாய் தீண்டிச் செல்கிறாய்...
- புள்ள நானிருக்கேன் வாடி புள்ள...
- மேக வீதியில் மீட்டும் வீணையே...
- என் அருகே நீ வேண்டும்...
- பெண்மை...
- உலகமே எங்களுக்கு உளர்...
- காதல் ...
- மனிதநேயம்...
- சூழல்...
- எப்ப வருவீங்க மாமோய்...
- அன்பை தேடும் இதயங்கள்...
- பொங்கல் பண்டிகை...
- கார்த்திகை தீபம்...
- உறவுகள் சங்கமம் தீபாவளி திருநாளில்...
- பொய்மை...
- பேசும் தீபங்கள்...
- நீர்வீழ்ச்சி...
- மரசூழல்...
- ஈதல் நன்று ...
- இணைந்த உறவுகள்...
- பெண்ணே!

- உழைப்பால் உயரு...
- காதல் பொழுதில்....
- என் சுவாசகாற்றே...
- நீ இங்கு சுகமே நான் அங்கு சுகமா...
- இருளை விலக்கு...
- மூடநம்பிக்கைகள்...
- இயேசு...
- இயற்கையின் அதிசயம்...
- வண்ணகுடையே...
- நிற்கட்டுமா போகட்டுமா...
- திருவள்ளுவம் காட்டும் வாழ்வியல்...
- இன்பமாய் விழும் மழைத்துளிகள்...
- தனிமை...
- என்ன பெத்த ஆத்தா...
- தமிழன் என்று சொல்லபா...
- "வெயிரபின் பிரியாணி"
- கடிகாரம்...
- தாகத்தோடு நானிருகேன் தண்ணீர் குடமாக நீயிருக்கே...
- மண்ணை முத்தமிட்டே வாழ்வோம்...
- ஏமாற்றாதே ஏமாறாதே...
- எப்போதும் என்னவள் ...
- காற்று...
- வானவில் ??
- வாடாதே வண்ணமலரே...
- நிலவே...
- இரவு...
- பொழுது விடியுமா ??
- இளனி குடிக்க வாயேன்டி...
- தாய்மை...
- இயலாமை...

- கம்மா கரை காதல்...
- வெளிநாட்டு வாழ்க்கை...
- கரும்பு காட்டுக்குள்ளே...
- வாழ்க்கை எனும் பயணம்...
- விடுதலை வேண்டி விரைந்து போராடு...
- தொடுவானம் தூரமில்லை...
- மகனே...
- கைகளுக்கள்..
- பிரிவு...
- மாசியும் பொறந்தாச்சு மாமா உன்ன காணல...
- செந்தமிழே செவ்வந்தியே...
- சேற்றில் நின்று சோற்றை தருகிறார்...
- பிரியாத வரம் ஒன்று வேண்டும்...
- வெள்ளப் பெருக்கு...
- ஊக்கம் உயர்ட்டும்...
- ஆதலினால் காதல் செய்வீர்...
- குல விளக்கு...
- மழைக்காலம்...
- கனியே...
- காற்றிலே அவள் தென்றல்...
- நேற்று இல்லாத மாற்றம்...
- மாலை பொழுதின் மயக்கத்திலே...
- மலையகம்...
- சுவட்பொறந்தவளே குறையில்லாமல் வளந்தவளே...
- உனக்காகவே உயிர் வாழ்கின்றேன்...
- ஆசியாவின் ஆச்சரியம்...
- செல்பி...
- ஊஞ்சலாடும் வாழ்க்கை...
- நல்ல காலம் பொறந்திரிச்ச சாமி...
- தேசத்தை காத்தல் செய்...

- பகைமை...
- செம்புல பெயல் நீர் போல...
- நினைக்காத நேரமில்லை...
- என் காதல் பைங்கிளியே...
- கலப்பையின் காதலனே...
- புத்தாண்டில் எல்லோர் வாழ்விலும் சிறிப்பு நிலைக்கட்டும்...
- இயற்கையே இன்பம்...
- சீரடி வாழ்ந்த சித்தர்...
- கடமை...
- இளமை உணர்ச்சலாடுகிறது...
- புதுவருடம் புது வாழ்வு...
- கண்ணே கண்ணா...
- சொல்லடி சிவசக்தி...
- குன்றின் குரல்...
- மடிமீது தலை வைத்து...
- நான் பாடும் பாடல் நீயல்லவா...
- காதல் விழிகளே...
- ஒற்றுமை உணர்வாலே ஒன்றாகி உயர்ந்திடு....
- பழஞ்சோறு...
- ஆறடி நிலம் ஏன்?
- மலையகத்தான்...
- தேனீர்...
- அப்பா...
- ஏறி ஏறி எங்கே போகிறாய்?
- மூத்தோர் வாக்கு...
- பிறப்பின் சிறப்பு...
- பழமை...
- பண்டிகை...
- சிகரம் தொடு...
- பாரதி...

- யேசுக்கிறிஸ்து
- வாசிப்பு மனித மூச்சு...
- உன்னையறிந்தால் விடியலுக்கு தூரம் இல்லை...
- விழிகள்...
- தேயிலைப் பெண்கள்...
- ஏழைகள்...
- விபச்சாரம்...
- பாரம்பரிய உணவு...
- ஏமிலாந்திகள்...
- ஆசிரியர்...
- சமாதானமே எங்கள் மூச்சு...
- முதுமை...
- தலையணை...
- வாராயோ வான்மதி...
- முகப்புத்தகம்...
- நல்வழி தேடுவோம்...
- அரும்பை கசக்கும் அரக்க மனம்...
- மலை...
- நீர்க்குமிழி...
- பெண் தேவதையே...
- கானல் நீர்...
- யாரேனும் சொல்வீர்களா?
- கண்ணியம் ...
- நவீன கோமாளிகள்...
- மழையே சற்று ஓய்வெடு...
- சிறையை உடை சிகரம் தொடு...
- இசைத்தேவதையே!..
- புதுமை...
- கவிஞன்...
- மானிட ஆதிக்கம்...

- எதுவாயினும் நீ எனதாயிரு...
- புத்தாண்டை வரவேற்போம்...
- ஆருயிரே...
- போராட்டம்...
- யாழ் கோட்டை...
- வண்ண குடை...
- மீன் விழியாள்...
- மனிதம்...
- 'கொறணா'...
- நவீன யுக தாய்மார்கள்...
- பாரதி...
- சுற்றுலா...
- தடையை உடை தலை நிமிர்...
- இதயம்...
- அப்பா ...
- இராவணன்...
- எண்ணை தயார்...
- கீழடி...
- வேசங்கள் ஆயிரம்...
- கவிஞனின் கல்லறை...
- விழும் மழைத்துளிகள்...
- நதி...
- தமிழர் திருநாள்...
- ஏழையின் சிரிப்பில்...
- தீட்டு???!!
- கைதப்பாங்கல்...
- அழகே எங்கே சென்றாய்...
- அழகே...
- யாம் அறிந்த புலவர்களில் இளங்கோ...
- யாழ் குடாநாடு...

சங்கத்தமிழ்...

முல்லையில் பூத்துக் காய்த்துக் குலுங்கி
மருதத்தில் விளைந்து முத்து முத்தாக
குறிஞ்சியில் தென்றலிடை மணம் வீசி
நெய்தலில் அலை இடை அலைந்து
பாலையை நோக்கி நீளம் வாழ்வில்
எத்தனை எத்தனை அற்புதங்கள் கண்ட
எங்கள் சங்கத் தமிழ் இன்ப தமிழ்
காதலால் காதல் பேசி கண்மணி
இதயத்தை கவரும் களவுடன் கற்பும்
திணைப்புல காதலின் உச்சம் காட்டி
மார்தட்டும் வீரத்துடன் விவேகமும் காட்டி
மன்னர் கோபத்தீயில் எரியும் நகரங்களும்
அத்தீ வெம்மையில் கருகும் மாலைகளும்
காட்டிய சங்கத்தமிழ் பாரி காரியின்
மூச்சாகி எழுந்து காற்றிடை பரவி
மூக்கணாங்கயிறு இன்றி கடல் கடந்து
வாசம் வீசும் சங்கத்தமிழ் தங்கத்தமிழ்
காலம் கடந்தும் ஞாலம் எங்கும்
தமிழன் தொன்மையை பறை சாற்றி
தமிழால் தமிழை வளர்க்கும் அற்புதமான
சங்கத்தமிழ் இலக்கியங்கள் சாகாவரம் பெற்றவை.

சிலப்பதிகாரம்...

சிலம்பு கதை கூறும் கண்ணகி
சிறப்பினை கற்பின் மாண்புமிகு அழகினை
சிறறின்பத்தின் அழிவினை கர்மா தூர்த்தும்
சிறிதெனினும் விபாது தூரத்தித் தூர்த்தி
பழிவாங்கும் நுட்பத்தினை மாதவி பிறப்பினை
பாடல், ஆடல் சிறப்பினை கோவலன்
திறத்தினை பாண்டியன் கழல் வீரத்தினை
திறல்மிகு செங்குட்டுவனை பாடும் காப்பியம்.

எண்ணில் அடங்கா இலக்கிய செல்வமே...

தமிழே ! உனக்கு நிகர் உலகிலேது
தரணியில் இசை இயல் நாடகமாய் இலங்கி
எண்ணற்ற குழந்தைகளை பிரசவித்து எட்டி
எட்டி பிடித்தாலும் ஆயுள் வரையும்
முழுதும் கற்றுவிட இயலாது அவ்வளவு
அதிகம் சுவையோ சொல்ல முடியாத
தித்திப்பு சங்க தமிழாய் விரிந்து
தித்திக்கும் காதலை புகட்டி வீரத்தை
விதைத்து அறத்தினை அறிவுறுத்தி
பக்தியில் பரவசமாக்கி காப்பியத்தை கருத்துடன்
எடுத்து இயம்பி கவிதையாய் பாடலாய்
எண்ணத்தில் உதித்தவற்றை பாமரனும் புரியும்வகையில்
உரைநடையாய் எடுத்து இயம்பும் இலக்கியங்கள்
ஓலைச்சுவடியாய் புத்தகமாய் மின்னிதழாய் பல்வேறு
பரிணாமத்தில் இலக்கியங்கள் எண்ணில் அடங்கா.

முருகன்...

அழகனை அர்ச்சித்தே சகலமும் பெறவே
அலை அலையாய் திரண்ட கூட்டம்
அவன் வருகையால் மகிழ்ந்தே ! தினமும்
அற்புதமான மயிலில் முருகை காண
அகிலத்தில் தவமிருந்தே ! தங்கம் எல்லாம்
அனுப்பி மனதை குளிர்வித்து பற்றவே
அணுகுமுறை பலவற்றை கையாண்டாலுமே
அன்பு இராச்சியத்தில் ஆழமான பக்தியை
அகத்தில் கொண்டோர்கே ஆண்டவன்
அருள் புரிந்தே அவர் முன்
அருள்வான் தன் உரு காட்டியே!
நிர்மலனாய் நிற்பாரே!!!

அம்மா...

ஊனை உருக்கி உள்ளமதில் ஏற்றி
உதரமதில் ஐயிரண்டு மாதம் தாங்கி
உதிரம் கொடுத்து எமை ஈன்று
உடல் வருத்தி உணவு வழங்கி
உயர்த்தி விடும் தெய்வம்
தன்னுயிரினும் மேலாக பிள்ளையிணைகாத்து
தன்மானம் காக்க வந்த தனையன் என்று
தங்கத்தில் தொட்டில் பின்னி
தரமாக வளர்த்து விடும் தெய்வம்
அகர முதல எழுத்தெல்லாம் பயிற்றுவித்து
அக்கரை ஏற்றி விட்ட அற்புத உயிர்
அன்பாக அணைத்து ஆசை முத்தம் வழங்கி
அறிவுரை சொல்லும் தெய்வம்
இன்பமுடன் வளர்த்து இனியவை கூறி
இடியாப்பம் ஊட்டி பிழை கண்டு
இடித்து உரைத்து உத்தமனாக்கிய
இதய தெய்வம் அம்மா.

இருள் விலகட்டும்...

இருண்ட வாழ்வில் உழலும் மனிதர்களே!
இடர் நீங்கி புத்துயிர் பெற
பிரார்த்தனை செய்யும் அன்பர்களே!
பின்புலம் அற்ற அப்பாவி நேர்மையாளர்களே!
முயற்சி செய்யுங்கள் இருள் கலைய
முப்பொழுதும் அறிவை பெருக்க உன்னை
நாடி வரும் எல்லாம் நீ
தேடி அலையாமல் காலடியில் மண்டியிட்டு
வாடி இருக்கும் உன் கட்டளைக்கு
அன்று இருள் நீங்கி ஒளி வீசும்.

ஓய்வின்றி துடிக்கும் இதயம்...

ஓயாமல் துடிக்கும் இதயம்
ஓய்ந்து விட்டால் வாழ்வேது
ஓடி ஓடி துடிக்கும் போது
ஓயநினைத்தால் வாழ்வேது.

அடிக்கடி துடிக்கும் இதயம்
அணைக்க நினைக்குது உன்னை
ஆசையுடன் ஓடிவருகுது கற்பனை
அலை அலையாக உன்னை நோக்கி

விட்டு விட்டு துடிக்கும் இதயம்
விம்மி விம்மி பார்க்கிறது
விட்டத்தில் நீ தெரிகிறாயா - அன்பே
விண்ணை முட்டும் சிந்தனை செய்கிறது

இதயத்தோடு இதயம் வைத்து இன்பமாக
இணைவோம் அன்பே காதலுக்காக
இணைவோம் அன்பே காதலை
இதயத்தில் மெழுகாக ஏற்றி வைத்தேன்

உருகும் இதயம் உருகி உருகி
உறையும் முன்பு வா அன்பே-என்னுள்
உறைய வா என் அன்பே
உன்னை தேடும் என் இதயம்

விட்டு விடாதே அன்பே விட்டு விடும் துடிப்பை
விண்ணேறிவா அன்பே என் அன்பே
ஓயாமல் துடிக்கும் இதயம்
ஓயும் முன் ஓடி வா.

யாதும் ஊரே ...

உலகம் உருண்டு உருண்டு
உணர்வு வேகத்துடன் நகர்கிறது
ஊழிப் பெரும் காலத்தை நோக்கி
ஊழ் வலியதென்று அறிந்திருக்குமோ?

அற்ப உயிரெல்லாம் சமானமாகிவிட
அழிவு வரப்போகிறது??
அன்பை விதைப்போம் அதில்
அகிலம் அதை வெல்வோம்!!

என்னுடைய என்னுடையது என்ற
ஏக்கத்தை அழிப்போம்-விதைப்போம்
பொதுவுடமை சித்தாந்தத்தை மக்களுக்கு
பொது ஆக்குவோம் உலகினை

கண்டம் விட்டு கண்டம் பாயும்
ஏவுகணை தேவையில்லை?! கண்டதும்
அன்பு செய்யும் மனதினை பண்படுத்துவோம்
அன்பென்ற கணையை செலுத்துவோம் !!

ஜீவன்கள் மீது அன்பு செலுத்துவோம்
ஜீவகாருண்யத்தை நிலை நாட்டுவோம்!
வள்ளலாரை மறுபடியும் தட்டி எழுப்புவோம்??
வள்ளண்மையை விதைப்போம் மனிதரில்!!!??

சாதி , இனம்,மதம்,மொழியால் பிளவுபட்ட
சனத்தின் மனதில் பண்பை விதைத்து
ஓரினமாய் ஒற்றுமையுடன் அன்பு மதத்தில்
ஒன்று பட்டு மனித இனமாய் வாழவைப்போம்.

ஊழியால் உலகு அழியு முன்னே !
ஊழ் நீங்கி வாழ கிடைத்த பூமியை
ஊரெல்லாம் ஒன்றாகி பசுமையாக்கி
ஊழியை வென்றிடுவோம் சூடி வாழ்வோம்!!

தென்றலாய் தீண்டிச் செல்கிறாய்...

கண்களில் விழுந்து இதயத்தில் கலந்த
கண்மணி என்னை கடந்து செல்கையில்
காற்று வந்து என்மேனியை தீண்டும்
கணங்களில் என்இதயம் நின்று போகிறதே !
மதுர மங்கையே மனதை கொள்ளையடித்தவளே !
கண்களால் தீண்டி என் இதயத்தை
கணக்கிட்டு செல்பவளே! உன் நயன
பரிசம் என்னை இன்ப சொர்க்கத்திற்கு
படர வைக்கிறதே ! என் அன்பே !
மங்கையருள் மாணிக்கமாய் இலங்கும் என்னவளே !
மணாளன் என்னை மெல்லிதழால் வருடிசெல்
மயக்கத்தில் இருக்கும் என்உயிருக்கு ஊட்டம்
மங்கை உன் பரிசமே - மறவாதே
உயிர் ஊசலாடும் வேளையிலும் என்
உடல் ஏங்கும் உன்மூச்சு காற்று
உரசி செல்ல நிறைவேறுமா? அன்பே!
உன் உயிர்க்கு உயிரானவன் ஆசைகள்!!

புள்ள நானிருக்கேன் வாடி புள்ள...

அத்தை மகளே ! என் ஆருயிரே !
அடியே உன் நினைப்புல தவிக்கிறேன்
மாமன் மன குயிலே வாடி புள்ள!
மானாட்டம் துள்ளி வாடி காத்திருக்கிறேன்
கரும்பு காட்டில உன்நினைப்புல
கயிற்று கட்டில்ல.மல்லாந்து படுத்து
நிலாவில உன் முகத்தை பார்த்து
நினைவுகளை மீட்டி யாகம் செய்யிறேனடி
உன்னை சேர வாடி பெட்ட புள்ள
உயிர் ஏங்குது உன்ன நினைத்து
நம்பி வாடி புள்ள இராசாத்தி
நலமுடன் வாடி என்னை தேடி.

மேக வீதியில் மீட்டும் வீணையே...

மங்கை நீ மீட்டும் வீணை
மங்கல நாளின் பின் நானாக
என் இதய ராணி உன்தன்
எண்ணங்கள் நானாக எண்ணும் போதே
இதயம் இதமாக துடிக்கும் துடிப்பு
இனி அவளே அவளே உன்னவள்
என ஏங்க இதய வீணை
எங்கே அவள் ? எங்கே ? எங்கே ?
என கேட்க ஆத்மா அலைகிறதே!
என் ஆருயிரே ஓடி வந்து
என்னை எச்சில் படுத்து என
என் இதழ்கள் ஏங்கும் அன்பே!

என் அருகே நீ வேண்டும்...

நெய்தல் நிலத்து அழகு சுந்தரி
நெய்கிறாளே! மனச கிள்ளி அந்தி
சாய்கையில் அம்சா உன் அருகில்
சாய்ந்தே ! கடல் காற்றின் இதமான
குளிரில் உன் சூட்டு கதகதப்பில்
குளிருகின்றதே! என் நெஞ்சம் காதல்
மொழி நீ பேசுகையில் நான்
அழிந்து நாம் என்று ஆகியே
மல்லிப்பூ கொண்டயில நாசியால் நுகர்ந்தே!
மயக்கம் உற்று உன் மடியில்
இறங்கி போய் தலை வைச்சு
மணல் பரப்பில் உல்லாசமாய் இருந்த
மணித் துளிகள் என் நெஞ்சத்த
ரணம் ஆக்கின்றதே! என் பூங்கொடியே!
ராசாத்தி, என்னருகில் நீ வேண்டுமே!

பெண்மை...

ஆயிரம் தான் சொல்வீர் உலகத்தீர்
அண்டத்தில் உயர்ந்தது பெண்மையே!
தாயாய் தாரமாய் சேயாய்
தங்கமனதை குளிர்விக்கும் பாவையடா

உலகினை உற்புவித்து உலகினுள் தானும்
உறையும் அற்புத உயிரெடா
உண்மையே அவள் தானெடா
உலகை நேசிக்கும் அற்புத உயிரெடா

அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு
அவள் தன் குணங்கள் ஆயினும்
ஆற்றாமை கண்டால் பொங்கி
ஆற்று வெள்ளமென எழுந்திடுவாளெடா

எங்கும் நிறைந்திருக்கும் சக்தி
எதில் இல்லை அவள் ஆட்சி
பல்கலையும் கூற்றிடுவாள் பாரெங்கும்
பணிவுடன் சென்றிடுவாளெடா

அழகனைத்தும் தன்னுள் அடக்கிடுவாள்
அகத்தினுள் அன்பை புதைத்திடுவாள்
மேலாண்மையில் மேலோங்கிடுவாள் எம்மை
மேலோன் ஆக்கிடுவாளெடா

விஞ்ஞானியாய் விண்ணை தொட்டிடுவாள்
விருப்பத்துடன் உலகை மாற்றிடுவாள்
அஞ்ஞானத்தினை நீக்கிடுவாள் - அற்பருக்கு
அறிவை புகட்டிடும் பாவையடா.

உலகமே எங்களுக்கு உளர்...

உளர் உளராய் திரிந்து உலகம் பூராவும் சுற்றி
உளதியத்தை எதிர்பாராமல் ?! தன்னலமற்று
உழைக்கும் மக்களால் உலகமே உளரானது!
இணையத்தில் இணைந்த உளரெல்லாம் கிராமமாய்!

நெருங்கி வந்து நேசம் கொள்ளும் ? நெஞ்சுக்கு
நெருக்கமின்றிய உறவுகளை இணைக்கும்
இணையத்தால் உலகமே உளரானதே!
அற்புதமான உறவெல்லாம் அற்பமான

காசுக்காக விற்கும் ஆடையற்ற மேனி வியாபாரம்
“ஆன்லைன்” வியாபாரத்தால் உலகமே உளரானது!
கூவி கூவி விற்கும் வியாபாரிகள் கூட்டம்வணிகம்
செய்யும் உலக சந்தையால் உலகமே உளரானது!

பட்டினியால் உயிர்கள் பிரியும் பட்டி தொட்டியெல்லாம்
நோய்கள் பரவும் நிலை வந்ததும் ! நிலை குலைந்ததும்
நிர்வாணமே கலாசாரம் ஆனதும்!! நிறை அழிந்ததும் எப்படி??
எப்படி எப்படி எல்லாம் வாழ்ந்த கிராமத்தான்

மானமிழந்து ?? தூரத்தி வந்த மாயைக்கு அகப்பட்டு !!
தூக்கு கயிற்றிலே தன்னை மாய்த்ததும் எப்படி??
உடம்பெலாம் பருத்து வீங்கி உயிரே பாரமாகி??
தனக்கென உயிரை உருவாக்க முடியாமல் ??!!

உற்பத்தி சாதனங்களை நாடியது எப்படி!!??
பகட்டாய் வாழும் நிலை வந்ததும் பல மொழிகள்
பேசும் மக்கள் தம் தாய்மொழி மறந்து ? தரமற்று
போனதும் தாங்கொணா தரித்திரத்துக்கு ஆளானதும் எப்படி??

காதல் ...

காதல்
எங்கிருக்கிறது?
இதயத்திலா?!
மூளையிலா?!
உயிரிலா?!
அத்தூமாவிலா?!
உடலிலா?!
கற்பிலா?!
எங்கும் இல்லை!
எங்கேயும் காணலை!
எல்லாம் ஹார்மோன் தான்!
காதல்??!!
அப்படி ஒன்றும் இல்லை!!
இந்த நவநாகரிக உலகிலே!
அது இருக்கிறது என்கிறார்களே?!
இல்லை இல்லை! இருக்கிறது!!
காமத்திற்கு நுழைவாயிலாக??!
அப்படியா? ஏன் அப்பிடி??
அதை கூறினால் தானே?!
அனுமதி கிடைக்கும்?!

மனிதநேயம்...

நெஞ்சத்தில் வஞ்சத்தை விதைத்து வளர்த்து
அறுவடைக்கு ஏங்கும் அற்ப பதர்களே!
எது மனிதம்? எது புனிதம்?
ஏதும் அறியா அற்பர்களே! கேளுங்கள்
மனிதனே?! மனிதனை தின்னும் மனமற்ற
நிலையா? மனிதநேயம்? இல்லை இல்லை
எதிரியை கூட எதிர்பார்ப்பற்று நேசிக்கும்
மனிதனை மகானாக்கும் மந்திர சொல்.

குழல்...

கண்ணா உன் குழல் இசை
காதை மயக்கி கானம் பாட
அழைக்கின்றது அன்பால் உன் அடிமைகள்
அகம் மகிழ தேனிசை காற்றில்
அலை போல பரவ அகம்
எங்கும் அன்பு மழை சொரிய
எத்திசையும் இசை இசைக்க கற்கண்டாய்
இனிக்குது உன் குழல் அமுதம்.

எப்ப வருவீங்க மாமோய்...

என் மனச கிள்ளி போன மாமா
எங்கிருக்காய் உன் நினைவில்
ஏங்கி தவிக்குது இந்த புள்ள
ஏக்கம் தீர்க்க எப்ப வருவாய்
முத்தம் கொட்டி கிடக்கு மாமா
முத்தான உன் கன்னத்தில் கொட்டிய
பச்சை புள்ள மனதில் மாமா
பசுமரத்து ஆணியா பதிந்து விட்டாய்
ஆவி இருக்கும் மட்டிலும் உன்
ஆணைக்கு ஏங்குது இந்த புள்ளை
பச்சை வயலில் மாடு பிடிக்கைகை
பச்சை ஆடை தொட்டு இழுத்த
மாமா அங்கங்க தொட்டு அங்கங்களை
அரட்டி விட்ட மாமா நினைப்பே
இல்லாமல் இருக்கிறியே! நினைவே நீயாக
ஏங்கிக்கிடக்குது நீ வந்து
அணைத்து மனச மார்கழி ஆக்கு
என் மாமா...

அன்பை தேடும் இதயங்கள்...

இன்பத்தை நாளும் நாடும் இதயம்
இருட்டினில் நாளும் அல்லல்படும் இனிமைக்காய்
அன்பு என்ற மலரினை அளித்தே
அருகில் அணைத்தே பாசத்தினை அருளி

சொந்தத்தை நெஞ்சத்தில் கொண்டாட ஏங்கும்
சொர்க்கத்தை கண்டு காட்டிட விரும்பும்
பந்தத்தை இறுக்கியே வைக்க கண்ணின்
பார்வையால் உறவை தேக்க எண்ணி

எண்ணி பறவை போல் பறந்து
ஏக்கத்துடன் நிமிடங்களை எண்ணி விடும்
உள்ளத்தில் உண்மைகளை புதைத்து விடும்
உறவுகளின் ஏக்கங்களை களைந்து விடும்

ஆக்கமிக்க அருமையான இதயங்களில் விதை
ஊக்கமாக செழிப்பான வளர்ச்சி யை காணும்
தேக்கமில்லா குளத்து நீரை போல
தெளிவான சிந்தை வளத்தை கொண்ட

புத்தியில் உறவே பெரிதென்ற உண்மையை
புலப்படுத்தி மனிதம் மனிதத்தால் வாழ
அன்பை வழங்கி அகிலத்தில் சத்தியத்தை
அறமாக்கும் அன்பை தேடும் இதயங்கள் .

பொங்கல் பண்டிகை...

தை மகளே ! வருக தரணியில்
இடர் களைந்து இனிமையை வழங்கவே!
காலம் முழுக்க உழைத்து உழைத்து
காளையும் கமமுமே கதி என்றே

இருந்தே ! களை புடுங்கி பசளையிட்டு
விதை விதைத்து பாடுபட்டே ! செழித்த
நெல்லை அறுத்து வந்தே காய
வைத்தே களஞ்சியத்தில் பக்குவபடுத்தி

காலம் முழுக்க உதவியே காவல்
புரிந்த பகலவனை நினைத்தே ! தைமகள்
பிறந்தநாளில் சூரிய பொங்கலிட்டே வெடி
கொளுத்தி ஆதவனை கீழ்த்திசையில் வரவழைத்தே

புக்கை மோதகம் வடை எல்லாமே
படைத்து மகிழ்வித்தே! வைய்யோனை
மலர் தூவி வாழ்த்தியே! வழி
அனுப்பியே! எக்காலத்தும் இயற்கை பொய்யாதே!

இயங்கியலா தெடரெனவே மனதார வேண்டியே
நன்றி சுவறியே அவன் மனதினை
குளிர வைக்கவே பலவகையிலே முயன்றே
பக்குவமாய் நடந்தே தமிழால் பாப்புனைந்து
தரணி எங்கும் அவன் புகழ் பாடுகின்றோம்!

கார்த்திகை தீபம்...

கார் கால இருட்டை கலைத்து
காரிகை ஏற்றும் சுட்டி விளக்கில்
விட்டில் பூச்சியாய் தினம் மடிகின்றேன்
விண்ணில் விளங்கும் நட்சத்திரங்கள் மண்ணிற்கு
விமானத்தில் வந்திரங்கிய அதிசயம் எங்கள்
தெருவில் தான் நிகழும் அழகு
தென்றலாய் என்னை தழுவி செல்கிறதே.

உறவுகள் சங்கமம் தீபாவளி திருநாளில்...

புத்தாடை கூடி ஆலயம் சென்று
புதுப்புது அர்த்தங்கள் கற்பிக்கும் தீபாவளி
நாளில் உறவினர்கள் சுவடி பட்சணங்கள்
நன்றாக உண்டு விளையாடி களித்து
நினைக்க நினைக்க இனிக்கும் நாளாக
நிறுத்திட பலவகையான உபாயங்கள் கையாண்டு
பெரியோர் ஆசீர்வாதம் பெற்று சிறப்பாக
வாழ்ந்திட வரும் இனிய நாள்.

பொய்மை...

தொட்டுவிட எண்ணிய போது
தொலை தூரத்தில் இருந்து
தொலைத்து விட எண்ணுகையில்
தொல்லை தருகிறதே!
விதியா சதியா மாயையா
என்ன இது இப்படி
எதுவாயினும் உண்மை அற்ற
ஏதும் தேவையற்றது.

பேசும் தீபங்கள்...

திருக்கார்த்திகை மாதம் வீடு எங்கும்
தீபங்கள் ஒளிரும் போது இருள்
தீண்டாது அருள் வழங்கும் ஆண்டவன்
கை அசைவு அற்ப உயிர்க்கு
கைலாயத்தை காட்டும் அற்புதம் அதிசயமாய்
விட்டிலை விழுத்தி குடிக்கும் சுடர்
விண் எங்கும் பரவும் ஒளியாக
ஜந்துகள் அண்டாது வீட்டில் மழலைகள்
மகிழ்வுடன் பயமின்றி நடமாட நாளுந்
மனதில் தீவினை அகலவும் செய்யும்
தீபங்கள் பேசாமல் பேசும் அழகு
தீமைகளை விரட்டி நன்மைகளை வரவேற்கும்

நீர்வீழ்ச்சி...

மண்ணின் கீழ் ஊற்றெடுத்து அமுக்கத்திலே
மலைக்கு உயர்த்தி பீச்சி அடிக்கப்படே
வழிந்தேடும் நீர் கொத்து இடையில்
வந்தால் அடித்து தள்ளியே ஆர்ப்பாட்டமாய்
பாய்ந்தே! பள்ளம் நோக்கியே ஆசை
நாயகியை தேடியே அலையும் பித்தனை
போல அலைந்து திரிந்தே ஆறாகி
பல கிளைகளை அள்ளித் தெளித்து
சருகுகள் கழிவு கஞ்சல்களையும் இழுத்தே
சடசட என்றே ஓடிஓடி கடலை
முத்தமிட்டு முட்டி முட்டி தழுவி
முன் அழகியுடன் இரண்டற கலந்தே
தன்னிலை அழிந்து முத்தி பேரின்பத்தை
தவத்தால் பெறும் ஞானி ஆகிவிட்டதே!

மரகுடில்...

காட்டை கிழித்து செல்லும் வீதியில்
கருங்காலி மர சுவல் காட்டும்
பச்சை நிற ஆகாயம் கண்ணுக்கு
மட்டுமல்ல உடனுக்கும் குளிர்ச்சி தரும்
மத்தியான நேரம் பகலவன் கரங்களில்
அடி வாங்காமல் ஒழிந்து தப்பிக்க
அழகான சுவல் ஆபத்திற்கு மறைய
அருமையான குடில் ஆற்றம் கரையில்
குளிக்கும் பறவைக்கு உட்கார்ந்து உலர்த்தவும்
குஞ்சுகள் பொரிக்க கூடு கட்டவும்
ஆண்டவனால் அருளப்பட்ட அற்புத படைப்பு
அவ்வளவும் பயன் எல்லா உயிர்களுக்கும்.

ஈதல் நன்று ...

அல்லாதவர்கள் அகம் மகிழ வேண்டியவை
அளித்து காணும் இன்பத்திற்கு நிகர்
வேறு இல்லை உலகில் காண்
வேற்றுமை காணா அன்பிலே அகிலத்தை
வெல்ல, சமமான பசி இன்றிய
உலகை நிலை நாட்ட ஈதல் நன்று.

இணைந்த உறவுகள்...

இன்பமாக வாழ இணைந்த இணைகள்
இன்னலுற்று பிரிந்ததும் ஏனோ?
அன்பால் கலந்தவர்கள் மற்றவரை தூற்றுவதும்
அரற்றி திரிவதும் உண்மை அன்பு
இருந்தால் பிரிவுக்கு காரணமும் உண்டோ?
இறைவா பிரிவதற்கு ஏன் இணைத்தாய்?

பெண்ணே!

பூச்சூடி அலங்கரித்து மங்கை அவள்
பூப்போன்ற மெல்லிதழில் புன்னகையுடன்
ஆறடி சேலையில் அம்சமாக வருகையில்
ஆவி பறக்குது அவளை நோக்கி
பெண்ணவள் கண்ணை சைவுக்கு
பொருள் என்னவோ நெஞ்சத்தில் மூழ்கி
முத்து எடுக்க நினைப்பு அலையிது
முன் இரவின் நிலாப் பெண்ணே!

உழைப்பால் உயரு...

உலகம் உன்னை தூண்டும் பணம்
உண்மையானது நாய் வித்த காசு
குரைக்காது எவ்வழியிலும் பொருள் தேடு
என்று ,நீ உணர வேண்டும்
உண்மை உழைப்பால் காணும் வெற்றியும்
உயர்வும் நிலையானது நிலையில்லா உலகில்
செல்வம் செல்வோம் செல்வோம் என
சொல்லி கொண்டே இருக்கும் என்று
முன்னோர் சொன்ன மொழியை உணர்ந்து
முயற்சிசெய்து முன்னே வாடா
மானிடா ! மனிதன் துயர் தீர்க்கும்
மனதுடன் உழைத்து உயருடா

காதல் பொழுதில்....

அன்பே ! உன்னை கண்ட நொடி
அற்புதமான உணர்வுகள் நெஞ்சத்தில்
நீயும் நானும் பேசுகையில் அந்தரத்தில்
நெஞ்சம் பறக்கும் அடுத்த நொடி
கைகள் உன்னை தழுவு துடிக்கும்
காதல் பொழுதில் மகிழும் உள்ளங்கள்

என் சுவாசகாற்றே...

அன்பே என் உயிரே உன்
அரவணைப்பில் என் ஏக்கங்களை தொலைத்து
உடல் சூட்டில் குளிர் காய்ந்து
உன்னருகில் குழந்தை ஆகி
தாயாகி நீ தலை கோதி
தரும் அன்பு முத்தத்தில் என்
ஆயுள் நீளும் தொடருந்து ஆக
ஆசை அருந்துளிரே ! காதல் கரும்பே!
குட்டி சண்டயில உலகை உருட்டி
குட்டி கரணம் அடிக்க வைக்கும்
தேவதையே !
இவ்வுலகை நான் ரசிக்க
தேனாக வந்த என் சுவாச காற்றே!

நீ இங்கு சுகமே நான் அங்கு சுகமா?

அழகால் என்னை வசப்படுத்திய அன்பனே!
அங்கு நீ என் நினைவுடன்
இருக்கிறாயா நானறியேன் இங்கு நீ
இதய இராச்சியத்தில் இன்னிசை இசைக்கிறாய்
வயலில் இளம் நாற்று நடுகையில்
வயது கண்ணை கட்ட கலந்தது
கண்ணை மூடினால் கண் முன்
காண்கையில் உயிர் சின்னதா சினுங்குகிறது
அங்கு ம் வசந்த காலம் வந்து
அடிக்கடி மயங்கி மயங்கி விழ
மன்மத அம்பு இதயத்தை மீட்டுகிறதா?
இங்கு அப்படி தான் அங்கு எப்படியோ?

இருளை விலக்கு...

அறியாமை எனும் இருளை அகற்ற
அறிவுச்சுடரை பார் எங்கும் ஏற்றி
மூடநம்பிக்கையை அகற்றி புனிதமான சிந்தனையை
மூலை முடுக்கு எங்கும் முடுக்கி
விஞ்ஞான பெண்களை அஞ்ஞானத்தில் முடக்கி
விட்டில் பூச்சியாய் விளக்கில் விழுத்தி
விண்ணாள பிறந்த பெண்களை
கல்வி கற்கா அடிமை ஆக்கிய
சண்டாளர் கூட்டத்தில் இருந்து மீட்டு
சாதி வெறியை வேரோடு பிடுங்கி
உலகு எங்கும் இருளை அகற்றி
உண்மை விளக்கால் தூய்மை ஆக்குவோம்

மூடநம்பிக்கைகள்...

கனவு கண்டேன் ஐயோ
பயமா இருக்கிறதே! நனவாகி
விடுமா? என எண்ணி எண்ணி
ஏங்கி அரை ஆவியை நினைப்பில்
தொலைத்து ஐயோ பூசாரி அருகில்
வந்திட்டானே! ஏதும் பில்லி ஏவி
விட்டிருப்பானோ? அதிலும் கால்
உயிர் விட்டு பூனை குறுக்க
வந்திடுதே! போகாதே போகாதே வழியில்
பொல்லாத ஆபத்து காத்திருக்கும் என்றே
அரைக்கால் உயிர் விட்டு
இல்லாத ஒன்றுக்காய் அரைகுறை ஆவியுடன்
அலைந்தே புவியில் நடைப்பிணமா வாழுவதிலும்
சாதலே மேல் அற்ப சிந்தனைகளை
களைந்து வாழ்வை அற்புதமாய் மாற்றுவீர்
மனிதர்களே!!

இயேசு...

மாட்டு தொழுவத்தில் அவதரித்து
மக்கள் துயர் தீர்த்த அண்ணலே!
அன்னை மரியாவின் தவ புதல்வனே!
அவனியை துன்பத்தில் இருந்து மீட்க
அபரிமிதமாக செயற்படுகின்ற
மாண்புமிகு மன்னனே !
அண்ணலே தந்தை ஆன போதும்
அதிகாரம் இன்றி மக்களுடன் வாழ்வனே!
மந்திர புன்னகையால் உலகை ஆள்பவனே!

இயற்கையின் அதிசயம்...

வளைந்து நெளிந்து செல்லும் வழியில்
வரவேற்று மலர் துவி அழைத்து
இதமாக இழுத்து செல்லும் கண்ணை
மட்டும் அல்ல இதயத்தையும் வழி
நெடுக குளிர்ச்சிக்காய் நீர் ஊற்று ம்
மழை துளிகளின் வருகை குளிர
வைக்கிறது உடலையும் மனதையும்
பவளம் போன்ற பாதையில் டயர்கள்
வாழைப்பழ தோலில் வழக்கிறது போல
வழக்கி செல்கிறதே!
எட்டிப்பார்த்து ஓங்கி விட்டேன்.
ஆழத்திலும் ஆழமான பள்ளங்கள்
நிமிர்ந்து பார்த்து பிரமித்து விட்டேன்
வானளவும் வளர்ந்த மலைகள், முகிலை
கிழித்து செல்லும் வானவில் ??
பார்த்து பார்த்து பார்வையில் ஈரம்
ஒட்டி விட்டதே இயற்கையின் அதிசயத்தை.

வண்ணகுடையே...

மழைக்கு என் வழி துணையே
மனதிற்கு நெருக்கமாய் உள்ள அணையே
என் மீது விழும் துளியே
உன்னை தாங்கும் என் இணையே
இதயத்திற்கு நெருக்கமானவனை இன்னும் நெருக்கியே
இணைய வைக்கும் வண்ண குடையே
என்னத்த சொல்ல நண்பனே நீயே
என் உயிரை உயிரில் கலந்துவிட்டாயே.

நிற்கட்டுமா போகட்டுமா...

அடியே மாமன் மகளே!
அக்கறையில் கேட்கிறேன் புள்ளே!
மாமன் அன்பிலே! மயங்கி
மாமன் வண்டியில் வாயேன்டி
தரையில் உன்பாதம்
தட்டு தடுமாறி கல்லில்
பட்டா இவன் இதயம்
பட்டென்ற ஆகிருமே!
சட்டென்று முறிக்காதே மாமன்
சட்டையில் ஒட்டிக்க வாயேன்டி
மன முற்றத்தில் குடியேறியவளே!
மனச கொத்தி தின்பவளே!
விழி வீச்சில வீழ்த்தி
விம்ம வைக்கிற அழகுசாரி
என் கூடவாறியா? போகட்டுமா
தெம்மாங்கு பாடும் உன் இதழ்கள்
தென்னையில் படரும் கொவ்வை பழமாக
தெறிக்க விடும் புன்னகையால் நான்?

திருவள்ளுவம் காட்டும் வாழ்வியல்...

ஈரடியால் உலகஎடுத்த எம் பெருமான்
செப்பல் ஓசையில் அவனின்றி அணுவே
அசையாது ஆதலால் இறைவனை நினைந்ததே
பற்றினி்றி பணிபுரிந்தே பகலவனை வணங்கியே

நன்றி உடையோராய் பண்பில் உயர்ந்தோராய்
நல்வழி ஒழுகி நானிலம் போற்றவே!
நற்றமிழில் பக்தி பாடியே நன்றாய்
கல்வியை துறைபோக கற்றே பசுமரத்தாணியாய்

மூளையில் ஏற்றி அரம் போலும்
சுர்மையாய் அறிவை பட்டை தீட்டியே பண்பையும்
வளர்த்தே பக்குவமாய் வாழ்ந்தே
இல்லறத்தினுள் புருந்தே ஒருவனுக்கு ஒருத்தி

என்றே வழுவாமல் வாழ்ந்தே! வருத்தங்கள் இன்றியே
நிம்மதி யாய் நிலவுலகில் வாழும் போதே
நிர்மலன் ஆகி முத்துக்கு முத்தாய்
பிள்ளைகளை பெற்றே சீரும் சிறப்புமாக

சீராட்டி நற்பண்புகளை ஊட்டி
வளர்த்தே நானிலத்தின் சொத்தாக
ஆக்கி வாழ வைத்தே ஈற்றில்
இறையடியை பற்றிப்பிடித்து பேரின்பத்தை

காணலாமே! மக்களே - வள்ளுவம் பகர்ந்தே
சென்றதை பாரே பின்பற்றியே வந்தாலே
வாழும் போதே சொர்க்கம் காணலாமே!

இன்பமாய் விழும் மழைத்துளிகள்...

பலமான காற்றுடன் வேகமாக வா
பாரொங்கும் படம் எடுக்கும் மின்னலே!
சுட்டி வா உன் காதலியை
சுட்டணி சேர்ந்து உலகை கலக்கி
அசுத்தம் களைய ஆடி வா
அன்பான மழையே! என் ஊர்
சிறுவர்கள் கப்பல் விட நீரை
சிறு கடலென அள்ளி தா
காதலர்கள் காதல் உச்சம் செல்ல
குளிர் நடுங்க வா மழையே!

தனிமை...

காட்டினை ஊடறுத்த பாதை உன்னை
கானல் நீரை குடிக்க வைத்ததோ
தனி மரமாய் நீயும் நிலமும்
நிலா உடன் கதை பேசி
நினைவு கொல்லும் நிஜம் அற்ற
வாழ்வை வாழ பழகி விடீர்களா?
வளமான வாழ்வு மறந்து இதுதான்
முடிந்த முடிவு என்று தனியே!
முடித்து விடாதே உன் வாழ்வை
முடிவே தொடக்கமாகும் பாதையை காண்.

என்ன பெத்த ஆத்தா...

கரும்புக்காட்டில் கால் கட்டு கடுக்க
காலாகாலமாய் வேலை செய்து
பெத்த கடனுக்கு கஞ்சி வார்க்கும்
பெத்து எடுத்த ஆத்தா உன்
மகன் புழைக்க கயிராக தேய்ந்து
மனச உருக்கி போட்டாயே ஆத்தா
இரத்தத்தை பாலா தந்த சாமியே!
இனி நான் இருக்கேன் உனக்கு
உன் பிள்ளை எனக்கா க உசிர
உருக்கி உள்ளமதில் வச்சிரம்
உருவாக்கி கண்ண போல என்னை
கருவிலிருந்து காத்து வரும் தெய்வமே!

தமிழன் என்று சொல்லடா...

உலகின் மூத்தகுடி நீ என்ற
உண்மைமை உரக்க கூறு நானிலத்தில்
கப்பல் படை அமைத்த நம் கரிகாலன்
கங்கையுடன் கடாரத்தையும் கொண்டதையும் நினைத்துப்பார்
சர்வதேச டொறியியலாளர்கள் கண்டுபிடிப்பெல்லாம்
சர்வேஸ்வரன் கோயிலில் செல்லாது என்பதை
தலை நிமிர்ந்து உரக்க கூறு
நம் சித்தர்கள் கூறி சென்ற
நம் நாட்டு வைத்தியம் சர்வதேச
ஆய்வுக்கூடத்தில் விஞ்ஞானிகளுக்கு அதிசயம் ஆனது
ஆதாரம் ஏராளம் எதைச் சொல்ல
ஆதிக்குடி வரலாறை உரக்க சொல்லுடா.

“வெயிரபிள் பிரியாணி”

ஐயர் உண்பாராம்? !
அது “வெயிரபிளாம்”!
“பிரியாணி” பரவாயில்லையாம்!
கோழி“பவுடர்”சேர்ந்ததால்?
நல்ல ருசி!!!
ஐயர் நாக்கில் எச்சில் ஊறுதாம்!!
“வெயிரபிள் பிரியாணி” யாம்!
முட்டையும் இப்ப “வெயிரபிளாம்”??
ஐயரும் பாவம் தானே?
நல்லா ருசி பார்க்கட்டும்.

கடிகாரம்...

காதலன் காதலியை சுற்றுவது போல
சின்னமுள்ளும் பெரிய முள்ளும்
சுற்றிவர காதலியின் தந்தை விநாடி
முள்ளு வேவு பார்த்து திரிகிறதே
தந்தையை ஏமாற்றி சந்திக்கும் காதலர்களாக
சொங்குத்தான அசைவுகளில் அணைத்தே செல்கிறதே
பாருங்களேன் இவற்றின் குசம்பு காவல்
பலமாக இருக்கையிலும் காதல பலமாய்
காட்டி இருவருக்கும் காதலில் மோன நிலை
வருகின்ற போது பற்றி நிற்கும் நிலையில்
தந்தை முள்ளு இருவரையும் வெட்டி
செல்கிறதே இருப்பினும் ‘பீக்னிஸ்’ பறவையாய்
மறுபடி மறுபடி காதலில் வீழ்கின்றதே
ஊழிக்காலம் ஒழியு மட்டாய்.

தாகத்தோடு நானிருகேன் தண்ணீர் குடமாக நீயிருக்கே...

ஏ புள்ள இராசாத்தி தூர!
எட்டி நிற்கிறியே ! மாமன் மேல்
என்ன கோபம் வாடி புள்ள
என்னருகே நீயிருந்தா உசிரே
உன் விழி திரையில் என்
உடலழகை உற்று உற்று
பார்த்து நான் இரசிக்கையில்
பாவை கண் வழி இதயத்தில
நான் நுழைந்து இம்சை பண்ண
என் உடம்பு சூபாகி தாகம்
எடுக்க தண்ணி குடமாக வாடி
தாகம் தீர்த்து மோகம் கொள்ள
ஏரிக்கரைமேல் போறவளே! பொன் மயிலே..
வரப்போரம் ஓய்யாரமாக நடந்து நடந்து
வாற அத்தை மகளே ! உன்
இடுப்பு நோக போகிறதே குடத்தை
இறக்கி வைத்து வா மச்சானுடன்
அழகிய பொழுத அற்புதமாக்க தேன்
அருவி போல கொட்டுமே ! பேச்சில்
உன் தன் இடுப்பழகில்
என் ஆசை சுற்றி வர
அசைந்து அசைந்து ஓடிந்து விடும்
அசைவையே ! ஆட்டும் பொன் மயிலே!

மண்ணை முத்தமிட்டே வாழ்வோம்...

தமிழன் என்ற இனமுண்டு அவனுக்கு
தன் நிலத்தை காக்கும் உரிமையும்
உண்டு ஏதிலிகளல்ல நாம் பூர்வீககுடிகள்
உரிமை அற்றவர்கள் உறுதியுடன் அலைகின்றனர்!
உரிமை உள்ள அவனோ நித்திரை?
உன் நிலத்தை அபகரித்து உன்னை
உன் ஊரில் ஏதிலி ஆக்க! அலைபவர்களை
அடித்து துரத்தி மண்ணை முத்தமிடு
அன்னை பாராசக்தி அருள்புரிவார்
மண்ணெண்ணால் மண்ணல்ல தமிழன் உயிர்
மக்கள் எமக்கு பசியாற பொருட்கள்
தரும் மண்ணை உயிரா காக்க???

ஏமாற்றாதே ஏமாறாதே...

மானிடா கேள் ! உலகு நிலையற்றது
மண்ணுக்குள் போகும் காலம் வரை
மனதை பண்படுத்தி வாழ் பிறர்
பொருளுக்கு ஆசைப்படாதே ! அது நிலையற்றது
பொன்னும் பெண்ணும் நீயும் மாயை
சத்தியம் மட்டுமே நிலையானது நம்பு
சகுனியாக நீ ஆகி பிறரை
பகடையாய் உருட்டாதே இன்று நீ
பகட்டாய் இருந்தாலும் பாவம் சுற்றி
வரும் வாழ்க்கை பயணம் முழுதும்
வரும் போது வரட்டும் அலட்சியம் !
ஏமாற்றிய உன்னை ஏமாற்றும் காண்பாய்?!

எப்போதும் என்னவள் ...

இதொன்றும் பூர்வயென்ம பந்தமல்ல!
இப்படி நினைக்க தோன்றவும் இல்ல!
இனியவளே உன் மதலை மொழி
இனிக்கின்றதே கரும்பாக...

என்னுடன் நீ இல்லாவிட்டாலும்
உன் நினைவுடன் நான் ??!!
மனம் எனும் மஞ்சத்தில்
அனந்த சயனம் கொள்கிறாய்

ஏன் இந்த பிரிவு அன்பே??
எம் நெஞ்சம் ஒன்றாகிய பின்பும்
விதியா?சதியா?ஏன்?ஏன்?
சகியே சொல்வாயா ? சகியே!!

சொல் உயிரே ?என் உயிரில்
கலந்த அற்புத உறவே!
என்னுள் வாழும் இன்னொரு உயிரே
என்றும் துடிப்பாய் இதய துடிப்பாய்!

நினைவறுக்க நினைக்கின்றேன்??
நின்னை நீங்குகின்றாயில்லை?
நெஞ்சத்தில் நீங்கா நினைவாய்! -மன
மஞ்சத்தில் நீங்கா மாங்கையே!!

நெஞ்சம் நின் நினைவுகள்
சூழ்ந்த மேகமாகி விட்டது??
செந்தழலில் எந்தேகம் வேகுகையிலும்
செந்தமிழாய் உன் பெயர் உச்சரிக்கும்...

காற்று...

நீ இன்றேல் நிலவும் இல்லை
நிலமும் இல்லை கடலும் இல்லை
மண்ணும் இல்லை ஆகாயமும் இல்லை
மரமும் இல்லை மனிதனும் இல்லை
மூச்சும் இல்லை பேச்சும் இல்லை
நீ இருப்பதால் இவை எல்லாமும்
நிலத்தில் இருக்கின்றன நீயே
சர்வமும் ஆகிறாய் வாயு பகவானே!
சங்கீதமும் நீயே சப்தமும் நீயே
நிசப்தமும் நீயே எல்லாமும் நீ
பிறக்கும் போதே உயிர் கொள்கின்றதே
நீ பிரிந்தால் வாழ்வே இல்லையே!

வானவில் ??

நங்கை நயன புருவங்களே!
நர்த்தனமாடும் நர்த்தகிகளின் அசைவோ?!
வண்ண விளக்குகளின் சேர்க்கையோ?!
வள்ளல்பிரானின் கடைக்கண் பார்வையோ?!
என்னென்று சொல்வேன்?
என் கண்களை காணவில்லை!
நின்னழகில் கண்களை பறித்து விட்டாய்!
நீயின்றி ஏதுமில்லை கண்களில்!

வாடாதே வண்ணமலரே...

வாசம் வீசும் ரோசாமலரே!
வாசம் கொள்ள நான் இருக்கேன்
பாசமலரே என் இதயத்திற்கு இனியாளே!
வேசமில்லா நின் அழகு மயக்குதடி!
ரோசமில்லா ஆளா ஆக்கிறாயே மானே!
நேசம் கொள்ள நானிருக்கேன் வாடாதே!

நிலவே...

உன்னை நான் நெருங்குகையில் நிலவே!
விலகி செல்கிறாயே!
உன்னை நான் பாரா நிற்கையில்
நெருங்கி வருகிறாயே!
இப்படி ஏன் ?
இது தான் நாணமோ!
நிலவே உன்னை ஒருமுறையாவது
என் கை அணைக்காதா?
அந்த சுகம் கிடைக்காதா
நிலவே என்மீது
இரக்கம் காட்ட மாட்டாயா?
நிலவே!

இரவு...

வானமகள் நீலம் கலைந்து செக்க
செவேலென்றாகி உழைத்து களைத்த
அவள் வதனத்தில் வியர்வை துளிகள்
நட்சத்திரங்களாகி மின்னி கொண்டே இருக்க
அதை துடைக்க முகில் என்னும்
பஞ்சு எடுத்து துடைத்தே! கரிய
நிற புடவை அணிந்தே ! கண்ணுக்கு
நெருக்கமாய் வந்த இராத்திரி தேவதையின்
மயக்கத்தில் போதையேற்றிய விண்மீன்கள்
விட்டு விட்டு மின்னி மின்னி
மண்ணை நோக்கி பார்த்தே ஆயிரம்
கதை செல்லி மானிடர் வேதனையை
கண்ணீராய் மொழிபெயர்த்தே நாளும்
பயிர்களுக்கு நீர் பாய்ச்சியவர்
பயிர் சாகிறதே!!!

பொழுது விடியுமா ??

கிழக்கு வானில் செந்தழல் கொஞ்சம்
கொஞ்சமாய் ஏறி வர குருவிகள்
சுட்ட விட்டு பறந்து மகிழ்ந்தே
சுட்டம் சுட்டமாய் சூரியனை நோக்கியே!

சென்று தம் உடலில் வெப்பத்தை
படரவிட்டே குதுகலித்தே மகிழ்ந்து
பாடி வர காளைகளும் பசுக்களும்
வயலை நோக்கியே கன்று சகிதம்

பவனி வரவே கலப்பைகளை தோளில்
அணிந்த உழவர்கள் ஆநிறை பின்னால்
கா சூ ஓசை எழுப்பி வர
குழந்தைகள் பட்டாம் பூச்சியாய் பறந்தே!

விளையாடி திரிய அம்மாக்கள் அடுப்பங்கரையில்
ஆக்கி வைக்க புலர்ந்தது காலை
எல்லாம் என் கனவே !! ஓர்
காலம் இருந்திச்சு இப்படி இப்ப

தலை கீழ் சூரியன் புறப்பட்டு
பால் மண்டலத்தை அரை நாள்
சுற்றிய பின்னும் படுக்கை விட்டெழா
பாவிகள் மலிந்தே போயிற்றே பீரங்கி

சத்தத்தில் அழிந்தன குருவிகள் காளையும்
பசுவும் இறைச்சி கடையில் குழந்தைகள்
போணுக்குள் தலை புதைத்து தம்மை
மறந்து போதைக்குள் பாதை மாறி

பயணிக்கின்றனர் அம்மாக்களோ சீரியலில்
மூழ்கி விட என்ன மிஞ்சுமோ?
நான் கண்ட கனவு பலிக்குமா?
நானிலம் விடியுமா!?

இளனி குடிக்க வாயேன்டி...

ஆற்றோரம் நிற்பவளே அடியே
குடத்தில் நீரெடுத்து - இடுப்பில
குத்தவைச்சு அன்னநடை
போறவளே! இளமானே !
தகதக என்று எரிக்கும் வெயிலில்
தண்ணீர் குடம் எதுக்கடி
தாகம் தீர்க்க வாயேண்டி - மாமன்
தன் இளனி ருசிச்சு
வெட்கம் ஏனடி பெண்ணே ?
வெயிலுக்கு கறுத்திட போகிறாய்!
தென்னம் தோப்பிலே நிழலுக்கு
ஒதுங்கேண்டி இளனி தாரேன்
மாமன் வீட்டு மயிலே இந்த
மாமன் மனதினை பாரடி
மாமா என்றழைத்திட - நீ
ஏங்குதெடி மாமன் மனம்
செவ் இளனி குடியேன்டி
செக்க சிவந்த மேனியாளே!
செவ்வரத்தம் பூ நிறத்தவளே !
வாயன்டி புள்ள இளனி குடிக்க.

தாய்மை...

உதரத்தில் இடம்கொடுத்து உதிரமும் கொடுத்து
உன்னை ஏற்றிவிட உயிரை தீயாக்கி
உயிரையும் உயிருக்கு உயிரான உன்னையும்
பட்டமரத்தையும் சுமந்து வரும் பச்சைமரம்
இவள் இவ்வுலகில் இறைவியாவாள்!
இச்சை தீர்ந்த பிறகு கைவிட்டு !?
இடமாறி செல்ல இவளொன்றும்
இச்சைக்கு அலைபவளுமல்லள்.

இயலாமை...

வீதிக்கு வீதி சாதி சண்டை
நீதிக்கு சோதனையாச்சு
பெண்களின் ஒழுக்கம் சிதைந்து போச்சு
கண்களிருந்தும் பார்க்க முடியல

சிறுவர் கள் போதையுடன் பேதையாய்
சிறுமை புரிய வாயிருந்தும் கேட்க முடியல
கையில் வாளுடனும் கழுத்தில் சங்கிலியுடனும்
தலையில் கலருடனும் காவாலிகள்

கையிருந்தும் தட்டி கேட்க பயம் -சட்டம்
கையிருந்தும் என்ன பயன்?
வீட்டுக்குள் வாழும் பேடிகள்
நாட்டுக்குள் வரமுடியுமா?

அடிமை வாழ்வு வாழ்ந்து பழகிபோயிற்று
மிடிமை தொடர்கதையாயிற்று
இயலாமை முயலாமை என்ற கவசம்
இயங்கியலாக தொடரும்.

கம்மா கரை காதல்...

வரம்பு ஓரம் போகையில் வழக்கி
விழு வைத்த வாயாடி பெண்ணே !
கண்ணால் கொழுக்கி போட்டு மனசு
கட்டி காட்டுக்கு கூட்டி போறவளே !
காதல் கடலில் முத்து எடுக்க
கண்ணைவா சாயங்காலம் ஆற்றோரம்
என் அருகில் எட்டி பிடித்து
ஏறிட்டு பார்க்க வாடி புள்ளை.

வெளிநாட்டு வாழ்க்கை...

தேசம் தாண்டி செல்வம் சேர்க்க!!
நேசம் தாண்டி வந்து?
இளமையை தொலைத்து இனிமை காணுது??
வற்றி விட்ட குளமாய் வறண்ட பாலையாகி

உருண்டு உருண்டு உழைத்து ஊருக்கு அனுப்ப
ஊரில் குடித்து குடித்து அழிக்கிறார்கள்
அழிந்தது அவர்தம் உடல் மட்டுமல்ல
எமது வாலியமும் தான்?

என்ன செய்ய சுவடிப் பிறந்தோமே!!
வாலிபம் வற்றி விட்ட போதும்
வாழ்க்கைதர அழகிய யுவதி வந்தாள்??
வந்த பின்புதான் தெரிந்தது ??

அவள் நேசித்தது என்னையல்ல!??
வெளிநாட்டையும் பகட்டையும் செல்வத்தையும் !!?
அவளால் அனல் மேலிட்ட புழுவாய் துடித்து ...
நிம்மதி பெரு மூச்சு விட ?? வந்தது

தொலைபேசி தொல்லையாக இடிந்து போனேன்??
வழக்கை தலையை பார்க்க எண்ணமில்லையாம்!!
வழுவழப்பான கண்ணாளன் உடன்போய்விட்டாளாம்!!
என்ன செய்ய கலியில் கலி ஆட்டுகிறது??

கரும்பு காட்டுக்குள்ளே...

கரும்பு காட்டுக்குள்ளே என்னை
கடத்தி போனவளே! ஏனடி
கொல்கிறாய் வாயேன்டி மாமன்
கொல்லைப்புறம் மேயேன்டி மாமன்
உடம்பில முத்தத்தால

சீ போ மாமா என்னை வெட்க படுத்தியே!
சீண்டி சீண்டி தூண்டுறியே மாமா
கண்ணால தூண்டில் போட்டே
கசக்கிறியே மாமா மனச
கசக்கிறியே மாமா

ஏன்டி வெட்க படுறாய்
ஏகாந்த வேளையில் மாமன
காந்த பார்வையில் கவிட்டு
போறவளே! காதுல கண்ணில் வச்ச
கழுக்கமாக கிழுக்கிற புள்ள

மாமனை என்னமோ பண்ணுது
மனசில மாயன் நினைப்பில
மாடு மேய்கையில் ஆற்றில்
வீழ்ந்து போய் முற்றும் நனைந்தேனே!
விழுந்த ஆற்றில் மாமன் மடியில

ஆற்றுப்படுகையில் புல்மெத்தையில்
ஆநிறை இடையில் என் புள்ள
உடம்பில மேய்க்கையில் வந்த வாசத்தில்
மேகம் கறுக்கும் வேளையில் மாமன்
உயிர் போகுது நினைப்பில.

வாழ்க்கை எனும் பயணம்...

நடை நடையாய் நடந்து
நாற்சந்தி போகையில் மூச்சு
நாணலாய் வளைகிறதே நாற்றிசையும்
நடக்க நாட்டமில்லை உலகிலே!
எழுந்த நேரம் முதல்
எங்கும் பரபரப்பு ஓயாது
எட்டெடுத்து வைக்க முதலே
எருமையில் போகவேண்டி இருக்கிறதே!
உழைப்பு உழைப்பு என்று
புழைப்பு செத்து போச்சு
களைப்பு வந்தாலும் கருணை மில்லை
கணக்கு முக்கியமே வாழ்க்கை யில்
பிள்ளைகளுக்கும் பேரப்பிள்ளைகளுக்கும் உழைச்சு
பிசகேதும் இன்றி சேமித்து
வாழவேண்டிய வாழ்வை வாழாமல்
வாழா வெட்டியாய் சுற்றியாச்சு
சொத்தும் பிள்ளையும் வெளிநாடு
சென்ற பின்னே தனிமை
சொந்தமாச்சு பந்த பாசங்கள்
செத்துபோச்சு பகட்டுக்கு முன்னே!
புண்ணியம் செய்த இல்லாள்
புகுந்து விட்டாள் சொர்க்கம்
போகவும் முடியாமல் வழியுமின்றி
பேதை நெஞ்சம் பட்டபக்குது
ஆசுபத்திரிவாசலில் சட்டத்தோடு தனியே
ஆராய்ந்து பார்த்தால் எல்லாம்
சேர்த்த சொத்துடன் ஊழும்
சேர்ந்ததன் விளைவே இது
காலம் போன பிறகு
ஞாலம் உணர வைக்கிறது

ஞானம் வருகையில் உயிர்
 ஞாலத்தை விட்டுவிட துடிக்கிறது
 எல்லாம் கானல் நீராச்சு
 எண்ணியபடி நடந்து போகையில்
 எதிரில் வந்தவன் இடித்துவிட்டு
 எட்டி நின்று பார்க்கையில்
 ஆவி உடலில் இருந்து பிரிந்து
 ஆத்மா போய்க்கொண்டு இருக்கையில்
 ஆர் வருவார் சூட
 ஆதரவுக்கு வருவோர் யார்?

விடுதலை வேண்டி விரைந்து போராடு...

எழுந்திடு பெண்ணே துணிந்தே
 எழுச்சி உன் மூச்சே ஆக
 மண்ணில் மனிதம் தழைக்க
 மண்ணில் எல்லாம் புனிதமாகிட
 விண்ணளவும் சென்று போராடிட
 விடியலை நோக்கி பெண்ணே!
 வீறு நடை போட்டு
 வீரத்தின் விளை நிலத்தில்
 விதை தூவி பயிராக்கி
 விட்டில்களை எரித்து சாம்பராக்கும்
 விளக்காக எழுந்திடு பெண்ணே
 ஊரெங்கும் சட்டங்கள் சிறக்கவும்
 ஊமைகள் வாய் திறந்திடவும்
 தீமைகள் அகலவும் பெண்ணே!
 தீபமாக ஒளி வீசி
 எழுந்து வா பெண்ணே
 எட்டிடும் விடுதலை உன்
 ஏக்கத்தை தீர்த்திடும் பெண்ணே!

தொடுவானம் தூரமில்லை...

வெற்றிக்கு ஏது தடை வா
நட்பே ஏணியாக உன்னை
நடத்திடும் நண்பா முயற்சி தளராதே
முன்னேறி வா தடை உடைத்து
முயல் வேகத்தில் நீ நடந்திடு
முன்னால் வரும் ஆமைகளை தோற்கடித்து
தென்றல் நடுவில் புயலாகி புன்னகை
தெறித்து விழு வீறுநடை போட்டு
சவாலை வென்று அட்டகாசம் அதிரடியாக
சரமாரி வெடியாக நிமிர்ந்து புரட்சி
காட்டி புனிதம் சேர்த்து வா
காலம் கையில் தொடுவானம் தூரமில்லை

மகனே...

ஆகாய தாமரையே ஆனந்த பூவே!
வண்ணமான மனதை வாசனையால் நிரப்பு
எண்ணம் எல்லாம் நீயே அழகு
பூவே ஆடி வா
பொற்கொடியே பொன் மானே
பெற்றெடுத்த குலக் கொடியே
அழகிய அற்புதமே அன்னை என்னை
நோக்கி ஆடி வா
குலம் தழைக்க வந்த வண்ணமயிலே
நலமொடு நீ வாழ வாழ்த்தும் - உன்
குலப் பெருமை நீ காக்க
என் உயிரே ஓடி வா

கைகளுக்கள்..

மனதை செம்மைப்படுத்தி முன்னே முன்னே
மனிதன் சென்றால் காற்றென்ன? நிலவை
கூட கரண்டியில் ஏந்தி வானத்தை
கூச்சலிட வைக்க முடியும் மனிதா!
முன்னே வா உயரப்பற எட்டிப்பிடி
முயற்சூட்டை, கட்டிப்பிடி உன் இலட்சியத்தை
கனவெல்லாம் நனவாக ஏணி மீதேறி
கற்பனை குழந்தையை தட்டி விட்டுவா.

பிரிவு...

உன்னை நான் நினைச்சேன்
என்னை நீ நினைச்சாய்
நந்தி ஒன்று குறுக்க வந்து
நாசமா போச்சு
எல்லாம் நாசமா போச்சு
உன்ன நான் நினைச்சேன்
தேனீ உன்ன நான் நினைச்சேன்
ஏன் நீ என்னை விட்டு போனாய்
தேனீ சொல் நீ
உன்னை நான் நினைச்சேன்
உயிரா நினைச்சேனே
வா நீ வந்து என் உசிர
உசுப்பு தேனீ உன்னை
நான் நினைச்சேன்.

மாசியும் பொறந்தாச்சு மாமா உன்ன காணல...

வயதிற்கு வந்தது முதல் மாமா
வயல் வரப்பில கெந்தி நடக்கையிலும்
ஆத்தில மஞ்சள் பூசி குளிக்கையிலும்
அடுக்களையில் சோறாக்கையிலும் மாமா உன்
நினைப்பில் தவிக்குது இந்த புள்ளை
நீ பின்னாலிருந்து இழுத்து அணைக்க
நெஞ்சம் ஏங்குது மாமா என்னன்னவோ
நெண்பு மனச நெருப்பா கொளுத்துது
கனவு எல்லாம் மாமா நீயே!
தை வந்ததும் வயது இருபத்திஒன்றாச்சு
மாசியும் பொறந்தாச்சு உன்ன காணலயே?

செந்தமியே செவ்வந்தியே...

பாவாடை தாவணியில் மனச கலைத்து
பம்பரமாய் போறவளே அடியே எந்தஉரு
சொல்லிவிட்டு போ மாமன் வருவன்
சொந்தமாக்கி உன்னை தூக்கி வர
நிலாப்போன்ற உன் முகத்தில்
நான் திலகமிட்டு மஞ்சள் நாண்
உன் கழுத்தில் தங்கத்தில் கட்டி
ஆசையாய் உன் கால்களில் மெட்டியிட்டு
அம்மி மிதிக்கையில் என் ஆவி
அந்தரத்தில் உலாவரும் என் செவ்வந்தியே!

சேற்றில் நின்று சோற்றை தருகிறார்...

சோற்றை உண்டும் தாயைப்போல
பாரில் வாழும் அத்தனை பேருக்கும்
உணவை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயி
உண்மையில் உலகோர்க்கு ஓர் இறைவனே!
உழைத்து உழைத்து ஓடான உடலுடன்
உயிர பிடிக்க மட்டும் உணவுண்டு
வாழும் உத்தம மனிதர்களை பாரில் வாழ்வோர்
வாழ்த்தி வணங்கி பசிப்பிணி அகற்றும்
வானவர்களின் வாழ்க்கை தரம் உயரவும்
மாரிபொய்க்காது விவசாயம் செழிக்கவும் வேண்டுவோம்.

பிரியாத வரம் ஒன்று வேண்டும்...

பிரியமான தோழனே மனதிற்கு நெருக்கமாய்
பிரகாசமாய் இலங்குவனே என் அன்பனே!
உன் அன்பில் கிறங்கி போகிறேன்
என் சுவாசகாற்றாய் ஒவ்வொரு நொடியும்
என்னுள் வந்து வந்து இசை
மீட்டுகிறது உன் நினைவு
மீனாக துடிக்கிறேன் உன் இதய
மானாக கரம் பற்றி இருக்க
தாழாத நெஞ்சம் ஏங்குகிறதே! உன்
தாள்களை பிரியாதிருக்க வரமொன்று வேண்டும்

வெள்ளப் பெருக்கு...

மனிதா குளத்தை மூடி குடியிருப்பு ஆக்கி
வாய்க்கால்களை நடைபாதை கற்களால் மூடி
ஆறுகளை மறித்து வீதிகளாக மாற்றி
காட்டை எல்லாம் வெட்டி விறகாக்கி
ஆட்டம் போட்ட மனிதா நீ???

ஊக்கம் உயர்டும்...

எதை அடைவதாயினும் அதில் உறுதிகொள்
எவ்வளவு தடைகள் வந்தாலும் எதிர்கொள்
உன் மூச்சே நின்றாலும் இலட்சியத்தை
உதறாதே உனக்கென பாதை அமைத்து
நடைபோடு வெற்றிக்கணி எட்டும் தூரத்தில் தான்
வெட்டிக்கதை பேசாது எட்டிப்பிடி வெற்றியை...

ஆதலினால் காதல் செய்வீர்...

உலகம் ஆசையுடன் நிதானமாய் சுழல்வதும்
உயிர் கள் ஓசையுடன் இங்கே உழைப்பதும்
உணர்வுகள் கடல் போல பெருக்கெடுப்பதும்
சத்தியம் சாகாமல் இன்னும் வாழ்வதும்
சாத்தான் இயக்கமற்று முடமாகி இருப்பதும்
சகல மனிதர்களும் ஓரளவேனும் மனிதத்துடன்
வாழ்வதும் எல்லாமும் காதலாக்கிக் காதல் செய்வதால்
ஆதலால் காதல் செய்வீர் உலகத்தீர்!

குல விளக்கு...

குலம் தழைக்க இல்லாளாய் வந்து
குத்துவிளக்காய் இல்லத்தை பிரகாசமாக்கிய என்னவளே!
அன்பாலே அகத்தில் உள்ளோரை கட்டி
என்னை தினமும் சொக்க வைக்கும்
நாயகியே ! என் பிள்ளைகளுக்கு தாயாகி
நாளும் தன் ஆசைகளை மறைத்து
என்னையே உலகென சுற்றி வரும்
என் உயிர் மனையாளே !

மழைக்காலம்...

மார்கழி தூறலில் மனது அலைபாய
மப்பான வானம் மின்னலுடன் இடியையும்
இணைத்து அனுப்பியதன் பலன் நெஞ்சம்
இருளே! அகலாதே என ஏங்க
என்னவளின் பிணைப்பில் ஏற்பட்ட வெப்பம்
என்னை சுக்மாக உணரவைக்கும் அற்புதம்
அழகிய மழைக்கால அதிகாலையில் மட்டுமே
அன்பனின் மனதுடன் உயிரும் உறையும்.

கனியே...

தவமாய் தவமிருந்தேன் பொன்னே! பூவே!
தங்கம் உன்னை கையில் ஏந்த
உன்னை அடைய எத்தனை காலம்
உருகி உருகி தேசம் தாண்டி
அத்தனை ஆண்டவரையும் வேண்டி
அம்மா என்று நீ அழைக்கும்
அந்த நொடிக்காக மனசெல்லாம் ஏங்கி
காத்திருந்த என்னை கனிய வைத்தாய்.

காற்றிலே அவள் தென்றல்...

என்னவள் அசைந்து அசைந்து வருகையில்
என் இதயம் காற்றிலே மிதந்து
கனவிலே புகுந்து அவள் அசையும்
அசைவில் ஆயிரம் அர்த்தங்கள் கற்பிக்கும்
மெல்லிதழால்(ள்) வருடுகையில் மயிலிறகு தீண்டும்
இன்பம் அந்தரத்தில் தள்ளி பம்பரமாக
இன்னல் உற செய்கிறதே மயிலே
உன் மூச்சு படுகையில் வெப்பம்
உள் மூச்சு வாங்க வைக்கிறதே
காற்றிலே தென்றலாய் உன் நினைப்பு.

நேற்று இல்லாத மாற்றம்...

நண்பியாய் எட்டி நடத்தவளே!
நட்புடன் அறிவையும் ஊட்டி விடுவளே!
கிட்ட வந்தா எட்டி போறவளே !
காதலியா ஆனவுடன் முத்தம் கேட்டதற்கு
காலமெல்லாம் பேசாமல் தனிய விட்டவளே
என்ன அதிசயம் இன்றோ வானமே!
எதிரில் இறங்கி வந்ததோ ஆண்டவன்
கட்டளையோ ? கரும்பு என் தோளில்
சாய்ந்து என் காதலில் சொக்கித்திழைக்கிறாளே!
நேற்று இல்லாத மாற்றம் அதிசயமே!

மாலை பொழுதின் மயக்கத்திலே...

மஞ்சள் வானத்தில் கதிரவன் இறங்கி
மறையும் தருணம் மஞ்சள் ஆடையுடன்
மங்கலமாக மங்கை ஆடி அசைந்து
மஞ்சள் பூசி குங்குமம் வைத்து
வகிடு பிரித்து கூந்தல் முடித்து
வாசனை பூசி என்னருகில் வரும்
வேளை இயற்கை மட்டும் அல்ல
வேகமாக இயங்கும் இதயமும் சொக்கி
நறவம் அருந்திய தேனீ போல
நாணத்துடன் மாலைப்பொழுதில் மயங்கியதே!

மலையகம்...

அழகிய மலையகம் அற்புதமான காட்சி
பார்க்க பார்க்க பார்க்க தூண்டும்
பச்சை ப்பச்சை தேயிலை தோட்டங்கள்
குறுக்கே ஊடறுக்கும் தொடருந்து தொடர்ந்து
செல்லும் சுற்றி சுற்றி ராட்டினம் போல
மலைமகளிடம் என்ன வேண்டுகிறோ?

கூடபொறந்தவளே குறையில்லாமல் வளந்தவளே...

கண்ணே தங்காய் ஆத்தா பெத்த
கற்பகமே ! அழகு அரசியே !
எங்க ஊரு இராணியே
எதிலும் வென்று வரும்
என் வாயாடி பெண்ணே!
அண்ணா என்று நீ
அழைக்கையில் ஆத்மா குளிந்து
எங்க வீட்டு செல்லக்குட்டியே
எஜமானியாக கட்டளை இட்டு
எல்லோரையும் கட்டிப் போடும்
சிங்கப்பெண்ணே ! வீரத்தில் துர்க்கையாகி
வீறாப்பா நடப்பவளே ! உடன்பிறப்பே!

உனக்காகவே உயிர் வாழ்கின்றேன்...

என் உயிரே உனக்காகவே!
அனைத்தும் செய்கின்றேன் உன் கூட
வாழவே எண்ணங்கள் வட்டமிட்டு வட்டமிட்டு
வானவில்லாய் வளைகின்றதே கண்ணே ! இதய
ஓசை கேட்கிறதா? இனிமையான நினைவுகளில்
உன் அணைப்பில் நாளும் என்
உணர்வுகள் அடங்கும் பொழுதுக்காய் மனமது
எண்ணி தவிக்கின்றதே என் அழகே!
எப்பொழுதும் உனக்காகவே உயிர் வாழ்கின்றேன்.

ஆசியாவின் ஆச்சரியம்...

ஆசியாவின் அதிசயத்தில் எல்லாம்
ஆச்சரியமாகப்போச்சு ஏன் கேட்கிறீர்கள்?
வில்லைவாசி உயர்ந்து போச்சாம்
விளையாட்டா சொல்லுகினம் பொருட்களில்லையாம்
அரசாங்க சம்பளத்தில் எப்படி?!

ஆறுதலா ஒன்றும் இல்லை
அங்கரும் கூட இல்லை யாம்!
அன்றாடம் விலைவாசி அந்தரத்தில்
அமைச்சர்களோ அந்தரங்க லீலையில்
அட்டையாய் வேதனையடையும் மக்கள்
அரசாங்கத்திற்கு எங்கே புரியபோகிறது?
கறுப்புப்பணம் சேருகிறது ஓரிடத்தில்
கட்டடையில போறவங்கள் வயிற்றில
கட்டடையால் அடிக்கிறாங்கள் தினமும்
கடவுளும் கண்டுக்குது இல்லை
சீனா கடன் கொடுக்காவிட்டால்
சீச்சீ என்றாயிடும் பிழைப்பு
உற்பத்தி வருமானமும் இல்லை
ஊட்டச்சத்தும் இல்லை சொல்வதற்கென்ன?
உள்ளூரில் வாழ வயிற்றில்
உருட்டி கட்டவேண்டும் ஈரத்துணியை
உண்மையை சொல்லவும் பயம்
ஊமையாய் இருக்கிறம் அதிசயத்தில்.

செல்பி...

நவீன மோகத்தால் பிஞ்சுகளும்
செல்பிக்கு அலைபுறார்கள்
பெரிசுகள் செல்பி வருத்தத்தால்
மிக மோசமாக பாதிக்கப் பட்டுள்ளார்கள்

ஊஞ்சலாடும் வாழ்க்கை...

பிறப்பு முதல் உற்சாகமாக இயங்கி
பிரகாசமாய் வாழ ஓய்வின்றி உழைத்து
கல்வியும் துறைபோககற்று பார் போற்ற
கட்டிடங்கள் கட்டி விண்ணளவும் சென்று
விமானங்கள் ஓட்டி எண்ணத்தால் உயர்ந்து
விஞ்ஞானியமாகி கம்பீரமா எழுந்து நின்ற
மனிதனை கண்ணுக்கு தெரியாத அற்பகிருமி
மண்ணுக்குள் தள்ளி மூடவும் விடாது
“பொலித்தினில்” கட்டி மின்சார அடுப்பில்
பொசுக்கும் மாயம் என்னவோ? புரியவில்லை
தரணியில் மங்கா புகழுடன் வாழ்ந்தவர்
வாழ்க்கை ஊசலாடி போவதும் ஏனோ?!

நல்ல காலம் பொறந்திரிச்ச சாமி...

மச்சானே ! ஆசை மச்சானே ஏங்காதே!
மயிலு உன்னருகில் மாலையிட்டு அமர
நாளும் வந்திரிச்ச உன் மாமன்
நச்சரிப்பு தாங்காம மயிலு சொல்லிரிச்ச
ஆசை மச்சான் மேல் வந்த
ஆசையை வெகுண்டு எழுந்து தணிந்த
தந்தை நாள் பார்க்க நல்ல
நாள் பார்க்க சாத்திரியை தேடிப்போய்
நாளும் வைச்ச என் மாமனார
நாடி போயிட்டார் நம்ம காட்டுல
ஓடி வரும் வெள்ளம் எம்மை
நினைக்க நினைக்க இனிக்குதே ! மச்சானே!

தேசத்தை காத்தல் செய்...

மண்ணை முத்தமிட்டு மானத்துடன்
மார்தட்டி வாழ எத்தணிக்கும்
மனிதர் கள் தேசத்தின் சொத்து
மனிதத்துடன் மனிதம் காத்து

புனிதத்துடன் தேசம் மீட்டு
புதுமைகள் படைத்து புவித்தாய்
புளாங்கிதம் அடைய புன்னகை
புரியும் மனிதர்கள் புவிமேல்

காலம் காலமாக தோன்றி
கருத்துடன் ஞாலம் காத்து
கண்ணியத்தை விதைத்து காரிகைகள்
கற்புநெறி தவறாமல் காக்கும்

பண்புடையோர் பாருக்கு அணி
பண்பாடு நாகரிகம் தவறாமல்
பண்டைய நெறிகள் பிறழாமல்
பழமையில் புதுமை காணும்

அன்பர்கள் தாய்மீது கொண்ட
அன்பை தாய்நாட்டின் மீதும்
அர்ப்பணித்து தாய்க்கு சேவை
ஆற்றுதலில் திருப்தி காணும்

எல்லையில் நின்று ஏங்கி
எங்கும் கவனத்தை சிதறவிடாது
எட்டி எட்டி பார்த்து
எதிரியை முட்டி போட வைக்கும்

உயர் குணம் கொண்டவர்கள்
உயர உயர பறந்தாலும்
உச்சிக்கே சென்றாலும் தாய்மண்
உயர உழைக்கும் மனசெல்லாம்

தாய் மானம் காக்க
தன்மானம் கொண்டும் வீறுடன்
தரணியில் எழும் வீரர்கள்
தன்னுயிர் ஈய்ந்தும் தாயை

முத்தமிட்டு மண்ணை நேசித்து
முயற்சித்து முன்னேறி கல்வியில்
முயற்சி யாண்மையில் அரசியலில் அறிவியலில்
முன்னே நாட்டை நடக்கசெய்யும்

மண்ணின் மேன்மை காப்போரை
மாங்கல வாழ்த்து பாடி
மன்னர்களாக போற்றும் உலகில்
மக்கள் எல்லோரும் வீரர்களே!

பகைமை...

பறந்து பறந்து பாறு போல
வட்டமிட்டு வட்டமிட்டு இரயைதேடி
சுற்றி சுற்றி வந்தே உயிரை
எடுக்க பார்த்தாயே! கோழி என்றே!
என்னை நினைத்தாயா?? யார் நீ
என்றே தெரியுமே! ஏமாற்றாதே எட்டப்பனே!
எட்டி எட்டி பார்த்தே ! மறைந்திருந்தே
தாக்க பார்த்தாய் பலிக்காதே உன்
கூழ்ச்சி பகைவனே தொலைந்தே போ!

செம்புல பெயல் நீர் போல...

அன்பே! என் ஆருயிர் தேனே!
என்னை நீ பார்க்கும் பார்வையிலே!??
உன் மனதினை அறிகின்றேன் பெண்ணே!
தேனில் விசமாய் உன் நெஞ்சிலே!
சஞ்சலம் ஆட்டி படைக்குதே ஏன்??
நானறிவேன் என் மீதான காதலிலே!
உன் புத்தி தடுமாறி என்னையே
சந்தேகிக்கிறதே! தேவையற்ற பேயை மனதில்
சாரவைத்து என் நெஞ்சிலே ! நெருஞ்சியாய்
குத்துறாயே! வேண்டாத வேலை எல்லாம் ஏன்??
வேணுமே செல்லம் நீ எனக்கு !
காணுமே உன் கற்பனைகள் களவு
கண்டே! கற்புக்கு தாவி உன்னை
துணையாக்கி வாழ்வை வளமாக்குவேன் அழகே!!
காலம் கனியட்டும் மாணே ! காத்திரு
கண்ணே! உன் மாற்பில் மாலையிட்டே
செம்புல பெயல் நீர்போலாகிட ...

நினைக்காத நேரமில்லை...

அன்பே! என் ஆருயிரே ! கண்ணே!
அழகே உன்னை தவிர ஏதும்
நினைவில் இல்லையே! இதய வீணையே
உன்னோடு வயல் வெளியில் ஆலமர
அருகில் கதை பேசிய நேரங்களும்
ஊஞ்சலில் உரசி ஆடியதும் அடிக்கடி
நினைவில் மட்டுமல்ல கனவிலும் கண்ணில்
வந்து வந்து போகுதே மாணே ! உன் முத்தத்தின்
தித்திப்பை உதடுகள் நினைந்து நினைந்து
வரண்டே போகுதே! என் கரும்பே! உன் மடியில்
உறங்கியதும் ஊர் ஊராக சுற்றியும்
மறப்பேனா உயிருள்ள வரை கண்ணே!

என் காதல் பைங்கிளியே...

சொங்கரும்பே! என்னை தழுவி செல்லும்
அருவியே! இதமாக இதயத்தை மீட்டி
நழுவிச்செல்கிறாயே! கழுவிற தண்ணீரில்
மீன் வழுகிறத போலவே ! நழுவாதே!
வாடி போவேனே! வெயிலில் அகப்பட்ட
அன்றலர்ந்த துளிரென மானே! என்
கண்களை நோக்கி கண்களால் குளிர்வி
அன்பே ! ரோஜா மலரென மலர்வேனே!
ஆத்மாவின் ராகங்கள் மீட்டப்பட்டு பூபாளம்
பாட்டும் என் வாழ்விலும் வசந்தம்
மீண்டும் ஒரு முறை வாராதா?

கலப்பையின் காதலனே...

வயற்காட்டு சேற்றிலே! கால் கடுக்க
ஏர் கொண்டு பூமி பிளந்து
நெல் மணிகளை விதைத்தே வான்
பொழியும் நீரினை காவி வரும்
முகிலை எப்ப வருமோ என
ஏங்கி ஏங்கி பார்த்தே! காலம்
முழுதும் களனியை நம்பி இருக்கும்
இயற்கையின் நேசனே கலப்பையின் காதலனே!
மண்புழுவும் நின் கலப்பையும் பூமியின்
இரட்டை காதலர்கள் காதலர்கள் இரண்டையும்
நிதமும் எதிர்பார்த்தே ! ஏங்கும் கன்னியவள்
ஏக்கத்தை தீர்த்திருங்கள் இயற்கையுடன் இதமாக
இணைந்தே! இல்லறத்தை நல்லறமாக்கிடுங்கள்

புத்தாண்டில் எல்லோர் வாழ்விலும் சிரிப்பு நிலைக்கட்டும்...

புது ஆண்டு பிறக்கையில் பிரபஞ்சம்
புதுமை பெறட்டும் கண் காணா
நோய்க்கிருமிகள் ஒழிந்து போகட்டும்
அரக்கர்கள் அழியட்டும் அக்கிரமங்கள் தீயில்
வீழ்ந்த குச்சியாய் எரிந்து போகட்டும்
சூரியனை கண்ட பனி போல்
மிடிமை வாழ்வு அகலட்டும் மாந்தர்
ஒற்றுமையில் ஓங்கி வாழவும் மனங்களில்
சஞ்சலம் நீங்கி சந்தோசம் நிலைக்கட்டும்
சமத்துவம் ஓங்கிடவும் சாதித்தீ அணைந்திடவும்
சாதனைகள் பெருகிடவும் பசுமை நிலையத்திலும்
பாரொங்கும் பரவசமாகிடவும் புத்தாண்டு மலரட்டும்...

இயற்கையே இன்பம்...

காடு மலை நதி எல்லாம்
கடவுளாய் கொண்டாடிய தமிழனுக்கு இன்பமே!!
மலை ஏறி ஆற்றிலே பாய்ந்தே!
கானகத்தில் காய் பிடுங்கி தின்றே!
மர நிழலில் படுத்து உறங்கி
காளையுடன் களனியில் ஏர் பிடித்து
புவி பிளந்து நாற்று நட்டே
பூகம்பமே வந்தாலும் துணிந்தே நிலத்திற்காக
நீடுழி உழைத்து உழைத்து தன்
மண்ணை செப்பனிட்டே மண்ணிற்காக மாடாய்
பாடுபட்டே பாட்டுடன் வாழ்வை வாழ்ந்து
இயற்கை யுடன் இணைந்து இருத்தலே! இன்பம்

சீரடி வாழ்ந்த சித்தர்...

பாபா என்றழைத்தே ஓடி வரும்
பக்தர்களின் துயரினை சூரியனை கண்ட பனிபோல்
தூரமாக்கிய ஆண்டவனே! பூமியின் காவலனே!
ஆழமான இதயங்களின் நீளமான நினைவுகளில்
நீங்காது இடம் பிடித்த அன்பனே!
நீறாக்கிடுவாய் வினைகளை நித்தமும் சாயி
ஆறாக பாயும் உன் கருணை வெள்ளத்தில்
நனையும் ஆத்மாக்கள் சீரடி தேடி
பனைத்துணை தூரமெனினும் நடை நடந்து
சாயி சாயி சாயி சாயி
சீரடி சாயி அப்பனே ! சாயி
எம்மை காத்தருளும் எங்கள் சாய் அப்பனே!
உம்மை நம்பியே! உலகில் வாழ்கிறோம்
உலகை ஆள்பனே ! எம் மனங்களில்
உவகை பொங்கவும் உள்ளமது மலரவும்
கண் போல காக்கும் அப்பனே!
கண் குளிர நின்தனை காணவே!
வெள்ளை உள்ளத்துடன் பறந்து பறந்தே!
வெயிலில் மழையில் அலைந்தோமே! அப்பனே!
காட்டிடும் கண்களில் தண்மையான அழகுருவை
கானங்கள் பாடி பக்தி வெள்ளத்தில்
கனவும் நினைவும் நீயாகி போனோமே!
சாய் அப்பனே என் சாயி சாய் அப்பனே!

கடமை...

கடமையை கடமைக்காக செய்யாமல்
கண்ணியத்துடனும் கவனமாகவும் நற்சிந்தனை யுடனும்
சமூகம் வளம் பெற வேண்டுமென்ற
நல் நோக்கில் சிறப்பாக ஆற்ற வேண்டும்

இளமை ஊஞ்சலாடுகிறது...

பிள்ளைகளாய் துள்ளி திரிகையில் துள்ளும்
இளமை புதுமை காணும் இன்பத்திற்கு
திறவுகோலாய் மனதில் மகிழ்ச்சி பொங்கி
எங்கும் எதிலும் ஏக்கம் அள்ளும்
காதல் முளைக்கும் மீசையும் ஆசையும்
அரும்பும் காணும் கல்லும் அழகை
காட்டும் அசைவுகள் ஆயிரம் கூறும்
இல்லத்தில் இருக்காது நெஞ்சம் தாண்டிப்
பாயும் புலியாய் காடு விட்டு
காடு தாவும் எல்லாமும் இளமையிலே!
அதிசயம் தான் தரணியில் வாழ்வோர்க்கு??!

புதுவருடம் புது வாழ்வு...

உள்ளங்களில் உவகை பொங்கவும்
இன்னல்கள் அகன்று ஒளி வீசவும்
இல்லங்கள் சிறக்கவும் இவ்வையகம்
பூரிக்கவும் புதுவருடமே நீ
நறுமணத்துடன் மலர்ந்திடு நாற்றிசையும்
நல்ல அதிர்வுகள் பரவவும்
நேர்மறை சிந்தனைகளை விதைத்து
செழிப்பாக வளர்ந்து சிறந்த
அறுவடை பெற்றிட ஆசீர்வாதம்
பெற்று மலர்ந்திடு புது வருடமே!!
உலகத்தார் உன்னை இருகரம்
நீட்டி அணைத்து மகிழ்ந்திட
கடந்த காயங்களை ஆற்றும்
ஒளடதமாய் மலர்ந்திடு மங்கலத்துடன்
புது வருடமே!!!

கண்ணே கண்ணா...

கண்ணே முத்தே கனியே பொன்னே!
கட்டியமுதே வா தொட்டணைக்க என்
உயிரை உயிரால் குளிர்விக்க வா
உன் முத்தம் ஒவ்வொன்றும் சொர்க்கத்தை
காட்டும் தேனே! முத்தமிட்டு முத்தமிட்டு
கன்னத்தை எச்சிலால் ஈரப்படுத்தி மூளையில்
மின்சாரத்தை பாய வைக்க இணைப்பால்
மின்னை பாய்ச்சி தாய்மையை தூண்டி விடுடா

சொல்லடி சிவசக்தி...

பார் போற்றவும் சீர் பெறவும்
பாரங்கள் அகலவும் துன்பம் அற்ற
உலகை படைக்கவும் உயிரான ஆத்மாக்களை
உண்மை அன்பால் சூழ வைக்கவும்
பாசம் பக்தி நேசம் நிறை கொண்ட
பாவலர்கள் வளரவும் பாட்டால் புதுமைகள்
படைத்திட நாளும் கோளும் நல்லதே
நடந்திட ஞாலம் மகிழ தேனியையால்
நல் உள்ளங்கள் நிறைந்திட நற்றவம்
பெருகிட பெரியோர் ஆசி சிறியோரை
வளர்த்திட சமூகத்தில் தீமை அகன்றிட
வாய்மையை மூச்சா கொண்டோர் உயர்ந்திட
பால்நிலை சமத்துவம் ஓங்கிடவும் சாதித்தீ
பம்பரத்தில் அகப்பட்ட பஞ்சாய் பறந்திடவும்
சமத்துவம் ஓங்கிடவும் வீரப்பெண்கள் தோன்றிடவும்
கல்வியறிவு பெற்றிடவும் வழியுண்டோ சொல்லடி .

குன்றின் குரல்...

தேயிலை ஒடிச்சு கூடையில் போட
தேயியுதையா கை இரண்டும் நடந்து
நடந்து கல்லு முள்ளுமேல
நாற்றெல்லாம் மேஞ்சு கொண்டு வந்து
கொட்டுகையில் கொத்து கொத்தா அள்ளுரீரே காசு
ஆயிரம் ரூபா சூலி கேட்டா
ஆயிரத்தெட்டு புள்ளிகளை கூட்டி வாரீரே
அப்புடியே நீர் கொடுக்கும் சூலி
அடிக்கால் வலி தீர் எண்ண வாங்க
புத்தலையே பெரியவரே ! ஏன் எம்மை?
கசக்கி பாவத்த சேர்க்கிறீரோ ? பாவப்பட்ட
கஞ்ச முதலாளியே ! அட்டைக்கடி தாங்கலாம்
உம்ம அளம்பு தாங்க முடியல
செடி கூட அழுதிடும் நம்மபொழப்பு
செழிப்பான உமக்கு ஏனையா புரியல.

மடிமீது தலை வைத்து...

அன்பே! உன் அணைப்பில் நாளும்த
அழகிய குழந்தை யாகி பரிசுத்தில் எனை
மறந்து வெப்பத்தில் குளிர் காய்ந்து
மந்திர புன்னகை யில் மனசை தொலைத்து
உன் வருகைக்காக கொக்காக காத்திருந்து
உன் பார்வையில் கிறங்கி என்னை
மயங்கி மடியில் வீழ்ந்து அந்த
சுகத்தில் சொர்க்கத்தை கையில் பிடித்து முத்தங்களை
ஏணியாக்கி மேலே மேலே ஏறி
உச்சத்திற்கு சென்று மறுபடியும் மடியில்
உன் மடியில் குழந்தை ஆகினேன்.

நான் பாடும் பாடல் நீயல்லவா...

கண்ணே கண்ணாளா என் மூச்சானவனே!
காதலின் இலக்கணத்தினை கற்றுத்தந்த குருவானவனே!
நினைத்து நினைத்து என்னை உருக
வைத்ததேனே ! இதய வீணையை இதமாக
நிதமும் மீட்டி நெஞ்சத்தில் பனிமூட்டத்தை
மூட்டி காதல் தீ வளர்த்து
குளிர் காயும் அன்பனே! பனியும்
தீயும் இணைந்து வளரும் அழகிய
பூந்தோட்டமாக்கி நெஞ்சத்தில்
இதமான இன்ப வலியினை நாளுந்
தவணை முறையில் தவறாது தருகிறாயே!
தங்க மனசுக்காரா
என் உயிரே! என்னுயிரை உயிரால்
இறுக்கி அணைத்தே ! சொர்க்கம் கூட்டி
செல்லுபா நீதானே நிதமும்
நான் பாடும் பாடல்.

காதல் விழிகளே...

காதல் விழிகளே ! நளிணம் ஆடுதே!
காதல் வானில் காற்றில் இழுத்தே!
கானம் பாட அழைக்கிறதே உயிரை
காவி செல்லும் நயன பாசை
நாளும் என்னை மீட்டி மீட்டி
நாதஸ்வரம் இசைக்கிறதே ! அன்பே நீ
என் ஆருயிர் காதலை உணர்ந்தே!
வாய் பேச வார்த்தை தேவையில்லை
வாய்ப்பினை வழங்காது உன்
கரும் காந்த காதல் விழிகளே!

ஒற்றுமை உணர்வாலே ஒன்றாகி உயர்ந்திடு...

மானிடனே ! இப்புவிடில் சக மானிடனை
மனிதத்துடன் நோக்கி உள்ளும் புறமும்
வஞ்சனை இன்றி வாஞ்சையுடன் பழகியே!
வக்கிரத்தினை களைந்தே நிமிர்ந்திடு ஞாலத்தி ல்
அன்பே கடவுளெனும் சத்தியத்தை உணர்ந்து
அன்புடன் தினமும் அடுத்தவர் துயர்துடைத்து
ஒற்றுமையுடன் ஓங்கி வாழவே!
ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்
என நின்றே நினைவில் கொண்டே!
மனமெனும் ஆலயத்தை செம்மையாக்கி
நல்ல சிந்தனையாம் பயிர் இட்டு
ஒற்றுமையாலே ஒன்றாகி உயர்ந்திடு உலகிலே!

பழஞ்சோறு...

அடுப்பங்கரையில் அடுத்த நாள் காலையில் அம்மா
பழைய கறியில் குழைத்து பச்சை
மிளகாயுடன் உருட்டி உருட்டி தரும்
வேளையில் அமுதமே தோற்று போகும்
இளம் பிஞ்சுக்களுக்கு அந்த சுவையே தெரியாதே!
“பிட்சாவும் பர்கரும்” வந்த பின்னே !
கொழுப்பு கனத்து வைத்தியரை நாடி
நாடி கெட்டல்லவா அலைகின்றனர்
திருந்த திரும்பவும் பழஞ்சோறும்
பச்சைமிளகாயுமே! கதி.

ஆறடி நிலம் ஏன்?

அவள் இதயம் ஒரு புதைகுழி!!!?
அதில் அமைத்தாள் எனக்கொரு கல்லறை??!!
நாகுக்காக பேசி இழுத்து வந்து
நாளும் அன்பாக நடித்தே!! அழகான
காதல் எனும் புயலில் எறிந்து
காற்றிலே அடிபட்டு வீழ்ந்தும் தன்
அன்பால் அரவணைப்பதாய் வேடமிட்டு என்
அருமந்த இதயத்தில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக
இரத்தம் குடித்து கண்ணால் கதை பேசி
இதய புதைகுழியில் இராட்சசி இழுத்து
புதைத்து விட்டாளே!!!???
ஏனென்று சொல்லவுமில்லை.

மலையகத்தான்...

இன்று எரிபொருள் கடனை அடைக்கும்
இலங்கை யின் வந்தேறுகுடிகள் என
வசைபாடப்பட்ட குற்றமற்ற நெஞ்சம் கொண்ட
வடக்கத்தியார் நாங்கள் எங்களை மதிக்கவும்
மாட்டார்கள் தள்ளி வைத்தே நடத்துவார்கள்
ஆனால் நாங்கள் மன்னித்து அவர்களுக்கும்
சேர்த்தே கடன் அடைக்கின்றோம்
நாங்கள் மனிதர்கள்.

தேனீர்...

குடித்து குடித்து சுவைகண்ட
நாக்கு மீண்டும் மீண்டும்
தேடித்தேடி அலையும் அபூர்வம்
தேனீரால் மட்டுமே!!!

அப்பா...

மண்ணில் வேர்வை சிந்தி உழைத்து
மகளுக்காக எல்லாமும் செய்து அவளின்
குறும்பு தனங்களை ரசித்து மகாராணிக்கு
குழந்தையாய் அவள் கட்டளைகளை சிரமமீது
ஏற்றி ஒவ்வொன்றாக நிறைவேற்றி அவள்
ஏற்றம் ஒன்றே குறியாய் இருந்து
தாயுமானவன் ஆகி தரணியில்
ஆண் தேவதையாய் அவள் உறங்க
பாயுமாகி பாதுகாப்பு வளையமுமாய்
வாமும் தந்தையை பாரில்,
அடைந்த குழந்தைகள்
அரசிகளே!

ஏறி ஏறி எங்கே போகிறாய்?

எட்டி எட்டி பிடிக்க உன்
கைகள் என்ன அவ்வளவு நீளமா?
கைலாயத்திற்கு நடைப்பயணமோ?!பச்சை என் இச்சை என்பதால்
நச்சரித்து சுவட்டி செல்கிறாயோ?!!
உச்சி வரை வந்ததா? மறுபடியும்
எச்சியா துப்புறியே? சறுக்கி போய்
விழு என்று நீ தள்ளுறியே!!
விந்தை எல்லாம் காட்டுறியே!! மலையம்மா!!

மூத்தோர் வாக்கு...

முன்னார் சொன்ன முத்தான
முத்துக்களை முள்ளென தள்ளி
மூத்தோர் வார்த்தைகளை பொய்யாக்க
முயன்ற மூர்க்கர்களை இயற்கை
முட்டாளாக்கிய மாயம் தான்
மூன்று வருடமாய் வருத்தும்
மூக்கணாங்கயிறா இழுத்து பிடித்து
முயற்சிக்க முயற்சிக்க தடுக்கி
முயங்க வைத்து வைத்து
முட்டுப் பட்டு மயங்கி
மூலை முடுக்கெல்லாம் மடக்கி
முட்டு கடடையாய் விழுந்து
முன்னேற விடாது தடுத்ததே!
மூத்தோர் வாக்கு அமிர்தம் - உணர்.

பிறப்பின் சிறப்பு...

உயிர்கள் அவனியில் பாவத்தை கழித்திட
உருவாகுமாம் பகர்கின்றன தத்துவ நூல்கள்
விந்தை உலகத்தில் மனித உடலினுள்
விந்துகுகளும் முட்டையும் விரைவாக இணைந்தே
உற்பத்தி நடைபெற்று கொண்டே இருப்பதனால்
உலகம் இயங்கி கொண்டே சுழலவும்
செய்கின்ற அதிசயம் நிகழ்ந்து கொண்டே
மறுபடி மறுபடி ஊழிக்காலம் வரை
பிரபஞ்ச விதியில் விலக்கின்றி மாறாதே
நிகழ்ந்து கொண்டே நிஜத்தினை வாழவைக்கும்
பிறப்பின் சிறப்பு நடத்தையால் பன்மடங்கு
அதிகரித்து மரியாதையை தேடித்தரும் அதிசயம்.

பழமை...

கருங்கல்லில் இரும்பு வளையம்
கவ்வியிருக்கும் உலக்கையால் இடித்தபோது
உடல் இறுகி இரும்பு போல
உறுதியாய் இருந்ததே! அழகிய
தையல் இடை மெலிந்து
ஆற்று வளைவாய் வனப்புடன்
தோன்றினாள் பார்ப்பதற்கு கண்களை சுண்டி
இழுத்தாள், எல்லாம் இயந்திரமானபின்
இரும்பி போலாகி இருப்பில்
கொழுப்பு அண்டாவ அணிந்தே
அரக்கி கொண்டே திரியிறாளே!!
அரைவைத்தியன் கூட மாடமாளிகை
கட்டி விட்டான் அவ்வளவு
நோய் உலகில எல்லாம்
பழமை மறந்து கண்டதை
கொண்ட தால் வந்த வினையே!!
பண்பாடும் மறந்து பகட்டுக்காய்
வாழ சந்ததியும் அற்று
போய்கொண்டே இருக்கிறதே!?? இனி
இயந்திரங்கள் தான் பிள்ளையும்
பெற்று கொடுக்க போகுதாம்???!
ஆண்மை பெண்மை எல்லாம்
பழைய கதையாயிற்று அதெல்லாம்
இயந்தி உலகில் தொலைந்து விட்டது
இப்போதென்றாலும் விழித்து கொண்டால்
தப்பி விடலாம் எந்திர
மாயையில் இருந்தே?!!!

பண்டிகை...

உளர் களைகட்ட
உள்ளம் எழுந்தது
உளர் மகிழ்ந்தது
உலகினை மாற்றிடவே
பல பட்சணங்கள்
பக்குவமாய் தயாரித்து
பல கலை இயம்பிட
பலகலைஞர் வாழ்வே
வாசல் தெளித்து
கோலம் போட்டு
வாசனைகள் தெளித்திட
குதுகலத்தில் திளைத்தனவே
சொர்க்கமாய் கொண்டாடிய
சொந்தங்கள் சூடி
சோர்வின்றி களித்து
சோலையில் விளையாடினவே
துன்பங்கள் யாவும்
தூரத்தில் தொலைந்திட
இன்பங்கள் ஏராளம்
இனிமையாய் வந்தனவே.

சிகரம் தொடு...

பெண்ணே சிறையை உடை வீறு
கொண்டு எழு முயற்சி விடாதே
பறந்தே வா பட்டங்கள் பெற்றே
சட்டங்கள் இயற்றி சமூகத்தை மாற்றிடவே
மண்ணில் பொன்னாய் இலங்கிடவே மங்கையே !
பூமியில் பூவையர் நினைத்தால் நினைத்ததை
உருவாக்கி மகிழுவார் என்றே மாநர்
தட்டியே எட்டி சிகரம் தொடு.

பாரதி...

பாரெங்கும் பார்க்கும் கவிஞன்...
பாட்டாலே பாராண்டவன்
ஏட்டாலே எங்கும் நிறைந்தவன்
கவிதைக்கு அர்த்தம் கண்டவன்

பாமரனும் கவி படிக்க காரணமானவன்
இயற்கை யில் இறைவனை கண்டவன்
இவ்வுலகில் மூடநம்பிக்கைகளை விரட்டி யவன்
இருட்டில் இருந்த இளம்காரிகைகளை

வெளிச்சத்திற்கு இட்டுச் சென்றவன்
இருளடைந்தவர்களின் வாழ்வில்
ஒளியேற்றிய இறைவன் - மானமிழந்த
இனத்தவர்களின் மானத்தை மீட்டு தந்த மீட்பர்

கண்ணுடன் கதைபேசிய கண்ணாளன்
குவளைகண்ணனுடன் நட்புபுண்டவன்
குளத்தில் இருந்தவர் களை கடலில் நீந்த வைத்தவன்
கண்ணம்மாக்கு காதலை கொடுத்த காந்தன்

கழுதைக்கு தோள் கொடுத்தவன்
கரிக்கு தன்னையே கொடுத்தவன்
முப்பத்து மூன்று ஆண்டுகள் வாழ்ந்து
முப்பத்து மூன்று யுகங்கள் வாழும் கவி படைத்தவன்

பாரதியே! இன்றும் முழுதாக சுதந்திரமின்றி
பாரில் தீயில் வேகுவோரை மீட்டெடுக்க
பாட்டாலே புது உலகு படைக்க
பாமரை மீட்டெடுக்க பாரதியே வா

பெண்கள் படும் அவலம் துடைக்க
பெருந்தீயோடு வா தீட்டெல்லாம்
அழித்து தீமைகளை பொசுக்கிட
பாரதியே! புது உருக்கொண்டுவா.

குழந்தை மணம் மாறி பால் மணம்
மாறவா பச்சிளம் பாலகரை
தன்பசிக்கு இரையாக்கும் காமுகரை
அடியோடழித்திட பாரதியே வா

தீண்டாமை உருமாறி புது வடிவெடுத்து
அவனியிலே மனிதர்களை மிருகமாக்கி
தன் பிள்ளைகையை தானே கொல்லும்
நிலையை அழித்திட பாரதியே வா

எங்கும் ஓலம் கண்காணா கிருமியின்
அட்டகாசம் பண்பாடு மாறி
கண்டதையும் கண்டலைந்து புவியிலே
பண்பாடு மறந்தோரை காத்திட பாரதியே வா

பாரெல்லாம் காக்கும் பராசக்தி
துணைவேண்டி உலகைகாக்க
பராசக்தி பக்தனே பாரதி
பாட்டு உன்திறத்தாலே

வையத்தை ஆள பாரதியே வா
முண்டாசு கவிஞனே ! முக்குணத்தை யும்
வென்றவனே ! மூவுலகையும் ஆளும்மந்திரப்பாட்டு
பாடியவனே எந்திரயுகத்தினை காத்திட வா.

யேசுக்கிறிஸ்து

நற்சகுணங்கள் தோன்றிடவே அவனியிலே!
நற்பண்புகள் வளர்த்திட அவதரித்தாய்
சொற்கள் சிறக்கவும் வான் மகிழ்ந்து
புவிநனையவும் மழைபொழிந்திடவே

அன்பு மழை பொழிந்திடவே..
மாட்டுதொழுவம் தன்னில் வைக்கோல்
மீது இயற்கையின் இன்பமகன்
தோன்றினானே ! கன்னி மரியாவின்

அகம் மகிழ வைரமாய் ஜொலித்தே
அகிலத்தை நிறைத்தானே !
சைத்தான் நடுங்கவும் தீமை அகலவும்
புவி புனிதம் பெறவும் மார்கழி

திருநாளில் அன்பு வடிவாய்
மரியாவின் கைகளில்
தவழ்ந்த தெய்வ குழந்தையே!
பாவம் செய்பவர்களை மன்னிக்கும்

மனம் படைத்த வள்ளலே
பாவிகள் உன்னை வருத்த
அவர்கள் பாவங்களை போக்க
மன்றாடும் இறைவனே!

ஆட்டு மந்தைகளை நெறிப்படுத்தி
ஆதரவு கொடுத்தே அறிவு வளர
ஆட்கொண்டருளிய தேவனே!
மீட்பராக நீ தோன்றியுதே !

மண்ணில் உயிர்களை நல்ல
வண்ணம் காத்திடவே நின் கருமமே!
கண்ணாக உலகை இரட்சித்து
காப்பவரே யேசுப்பா

கல்வாரியிலே பிறந்து கல்லைசுமந்து
சிலுவையில் அறையப்பட்டாலும்
புனித இரத்தத்தினை பாவிசுளுக்காய்
சிந்திய பகலவனே!

நின் அன்பு இராட்சியத்திலே நீயே
நிலவாய் ஜொலிக்கும் மன்னவனே!
நிர்மலனே ! நின்னை நினைத்து
வேண்டிப்பவர்களின் இறைவனே!

அருள்தருவாய் என்னப்பனே!
அலைகடலென எழுந்திடுவாய்
தீமைகள் பொசாங்கவே தீயவர் அகலவே
மண்ணை இரட்சிப்பாயே யேசுப்பா!

வாசிப்பு மனித மூச்சு...

அறிவை வளர்க்க புத்தகம் கொண்டு
புரட்சி காண்போம்
புரட்ட புரட்ட புதையல்
அள்ளலாம் புத்தகத்தில் மட்டும்
கொடுக்க கொடுக்க வளரும் அறிவு
எடுக்க எடுக்க நாடுவோம்
படிக்க படிக்க பலதும் புரியும்
பட்டங்கள் பல பெற்றிடவும்
பாரினை ஆளவும் சட்டங்கள்
செய்யவும் வாசிப்பு அவசியம்
வாசிப்பை நேசிப்போம்
வாழ்வோம் அறிவு வளத்துடன்.

உன்னையறிந்தால் விடியலுக்கு தூரம் இல்லை...

உனக்கு நீ யாரென்று தெரிந்தால்
உன்னை வெல்ல யாரும் இல்லை
உன்னுள் உனக்காக நீ
உறங்கும் உண்மையை தட்டி எழுப்பிவிடு
மானிடா! உன்னை வெல்ல நீயே! முயற்சித்து விடு
உன்னை வென்றால் சிகரமும்
அண்மித்து விடும் ஆற்றுப்பெருக்கில்
அகப்பட்ட மீனாக அல்லாமல்
எதிர் நீச்சலிடும் திமிங்கலமாய் இரு
அகத்தை வென்றுவிட்டால்
அகிலத்தினை வென்றிடலாம்
உனக்கென உலகினை உருவாக்கிட
உயர உயர பறந்து
'பீக்னிஸ்' பறவை போல எழலாம்
சுதந்திர வானில் பறக்கலாம்
சுற்றி சுற்றியே விண்ணை
முத்தமிடலாம் ஆகாயமும் பூமியும்
உனக்கு அருகில் உன்னிடமே!
வளைந்து விடும் எழுந்திடு மானிடா!
உன்னையறிய.

விழிகள்...

மான் விழியாளே! விழி வழியே!
மனிதனை காட்டும் காரிகை உன்
விழி பேசும் மொழி தெரியாது
விழி பிதூங்கி அலையும் ஆத்மாக்களை
இரட்சிக்கும் இதய மொழி என்னவோ?
இரக்கம் உன் பிறவிக்குணம்
என்றாலும் உன் விழிகளோ கொல்லுகின்றதே!
எழிலே !இதழ்கள் இதயம் சுற்றிடுமா?

தேயிலைப் பெண்கள்...

தேயிலை தோட்டத்தின் மத்தியில்
சேவைபுரியும் சேவகிகளே!
தேவை முடிந்ததும் கறிவேப்பிலை
காலில் செருப்புமின்றி - தேயிலை
காடெல்லாம் முள்குத்த
வலம் வரும் வாசகிகளே !
சேலையில் கொசுவம் விட்டு
தலையில் தலைப்பா இட்டு
முதுகில் சுவடை சுமந்து
முதுகெலும்பாக - இலங்கைக்கு
உழைக்கும் உழைப்புக்கு
ஊதியமும் பெற முடியாது
தவிக்கும் தங்களின் தாகத்திற்கு
தண்ணீரும் இல்லை
அட்டையாய் இரத்தம் உறிஞ்சும்
முதலாளியின் அடையாளம் நீங்களே!
வீரப்பெண்களே!

ஏழைகள்...

அரை வயிறு தின்றாலும்
அற்புதமான பாச பிணைப்புடன்
அம்மா உடன் பிள்ளைகள்
அழகான குடும்பம் மகிழ்வடன்
மலை உச்சியில் வானத்தின்
அணைப்பில் அணையாத குளிரிலும்
மலர் பிடுங்கி மாலை தொடுத்து
தாய் நிழலில் குஞ்சுகளாய்
விளையாடும் அழகோ அழகு.

விபச்சாரம்...

உடல் காட்டி உள்ளம் மறைக்கும் பெண்!??
உள்ளம் மறைத்து உடல் தேடும் நீ?
காசக்காய் சருகாய் போன உணர்வு?
பதவிக்காய் பசப்பு வார்த்தை கூறும் நீ?
யார் காலிலும் தயக்கமின்றி விழும் பண்பு?
எது இங்கு விபச்சாரம்
யாரேனும் சொல்வீர்களா?
தேசம் தாண்டி வளம் தேடும் கணவன் ?
தேகம் தேடும் மனைவி?
அலைபாயும் ஆன்மாக்கள்
ஆசையின்றிய மனங்கள்?
யாரிங்கு விபச்சாரி ?
யாரேனும் சொல்வீர்களா?

பாரம்பரிய உணவு...

என்னதான் ஆயிரம் உணவுகள் வந்தாலும்
எப்படி எப்படி ருசியாக இருந்தாலும்
ஆரோக்கியத்தை காக்கும் பாட்டி கூட்ட
ஆப்பத்திற்கு இணையாகுமா? உணவே மருந்து
என பார்த்து உண்ட முன்னோர்
உண்டி சருங்கி உறுதியாய் வாழ்ந்தே
தள்ளாத வயதிலும் உலகினை கண்களால்
தரிசித்து மகிழ்ந்தனரே! இன்றோ 'பீட்சா'வ
அடிக்கடி உண்டு கையில் பிரம்புடன்
அறுபது ஆக முன்னே அலைகின்றனர்
உந்த வெளி நாட்டான் கலாசாரம்
உவகையை தொலைத்து அலைய வைத்ததே!

ஏயிலாந்திகள்...

கனடா பிரதமர் வேட்டி உடுத்திட்டாராம்!
கண்டதும் தமிழர்கள் பூரித்தினமாம் !
தங்கள் கலாசாரத்தினை மறந்து ??
தரங்கெட்டு அலையுறார்கள் !
வெள்ளை காரன் வேட்டி கட்டினால்!
வெட்டியாய் புலம்புகிறவர்கள்
நாம் தமிழர் - சூச்சலிடுகிறார்கள்
தங்களுக்குள் ஆயிரத்தெட்டு சாதிகள் ?
சொல்லி மாளா வேதனைகள்
தீர்க்கத்தான் ஆளில்லை
தீர்க்க முடியாத பிரச்சனைகள் ஏராளம்
வெள்ளைக்காரன் வேட்டி கட்டினால் என்ன?
சால்வை போட்டால் என்ன?

ஆசிரியர்...

மாணவர் மனதில் இருக்கும்
மாசு களைந்து மாமேதை
ஆக்குபவர்கள்
மட்டற்ற மகிழ்வற்று மாணவனை
மேலும் மேலும் உயர்த்தும்
மேதைகள்
இரவு பகலாக மாணவனின் வளர்ச்சிக்காக
தன்னை அர்ப்பணித்து உழைக்கும்
உத்தமர்கள்
ஆனால் இன்று ஆசிரியர்கள்
ஏன்? இப்படி ஆனார்கள்?
ரியூசன் ரியூசன் என்று
நிற்காத கடிகாரம் போல!
மாணவனாவது மண்ணாவது
காசு தான் எனக்கு? - ஓடுபவரிடே
சிலர் மாணவருக்காக இன்றும்.

சமாதானமே எங்கள் மூச்சு...

இளைஞர்களே ! திரண்டு வாரீர் !
இளைய கன்னியின் உதயமென
இனிமையான உலகம் காண
இன்னாதன அகற்ற

அகிம்சையே எமது வழி
அண்ட சராசரம் முழுதும்
அன்பினை நிலை நாட்ட
அமைதிப்பூங்காவாக மாற்ற வாரீர்

அன்பு நிறைந்த குடும்பம்
அறவழி ஒழுகும் மக்கள்
பண்பட்ட சமூகம் பல்லின
சமூகம் நிலை நாட்ட வாரீர்

சாதியற்ற சமூகம் உருவாக்க
சாதிக்கும் இளைஞர்களே வாரீர்
கல்வி அறிவுள்ள மக்கள்
கலகம் இல்லா உணர் காண வாரீர்

அற்பனை கண்டால் எட்டி நின்று
அற்புதமான காரியங்கள் செய்ய வாரீர்
அற்ப புழு என வாழ்தல் விடுத்து
அறம் நிலை நாட்ட.

முதுமை...

வயது உயர உயர வரும்
அறிவு முதிர்ச்சியின் கோடுகள் முகத்தில்
படிய மனதில் அன்பு வடிவெடுத்து
அத்தனை உயிரையும் நேசிக்கும் வித்தையை
புத்தி புரிய வைக்கும் புதிய நிலை.

தலையணை...

என் இனிமையே!
தலையணை...
நான் உன்னை உயிருக்கு உயிராக
நேசிக்கின்றேன்
ஓ ! ஏன் நீ என்னை நேசிக்கிறாய்?
உன் போன்ற மனிதர்களை நேசிக்காமல்?
சொல்வாயா?
என் இனியவனே ! நீ
மட்டும் தான்
என்வாழ்வில் என்னுடன்
உண்மையாக இருக்கிறாய்!
- நான் உன்னை நேசிக்கின்றேன்.
அப்படியா? என்னை நீ
நம்புகிறாயா?
ஆம், நீ அஃறிணை உனக்கு
ஏமாற்ற தெரியாது
ஃ நான் உன்னை நேசிக்கின்றேன்
நீ?
ஆம்,ஆம்,ஆம்.

வாராயோ வான்மதி...

செக்கசிவந்த தக்காளியே பக்கம் வா
செங்கமல மேனி இழுக்குது என்னை
மல்லி பூ பாதம் நோகாம
மச்சான் தூக்கி செல்வேன் மைனாவே
கயல் கண்ணசைவில சூப்பிடு
கட்டித்தங்கம் பறந்து வருவேன்
பருந்த விட வேகமா கால்கள்
இறக்கை கட்டி வரும் என்
இன்ப முல்லையே இச்சு தந்து
இழுத்து அணைக்க வாராயோ வான்மதியே.

முகப்புத்தகம்...

ஜயோ! ஜயோ! வலிக்குது
வலிக்குது?
ஏன் ஏன்?
அழகிய முகப்புத்தகமே ஏன்?
அழகிராய் நீதானே உலகையே !
அடக்கிஆளுகிராய் !
அடக்கி ஆளுகின்றேனா?
அடங்கி போய் இருக்கின்றேன்!
மன அழுத்தத்துடன்
மன அழுத்தமா ஏன்?
எத்தனை எத்தனை போலி முகங்கள்
எத்தனை காமம் பேச்சுக்கள்
எத்தனை அரட்டைகள் ?
ஏன் மீம்ஸ்கள்?
என்னை வதைக்கின்றன
மனித மிருகங்களே!?
மனித பண்பே இல்லாத அற்பர்களே!
கொஞ்சமும் வெட்கமின்றி - வேறுநபருடன்
கொஞ்சிப்பேசும்?!
உயிரற்ற என்னையே !
உயிர விட தூண்டுதே?
உயிருள்ளவர்கள்???

நல்வழி தேடுவோம்...

நானிலம் தன்னில் எல்லோர்க்கும் நல்வழி
நாடி பணம் பகட்டு பெரிதன்று
நற்குணங்களே உயர்வுக்கு உன்று கோலென்று
நாட்டில் உள்ள புத்தி கெட்டவர்களுக்கு
புத்தி புகட்ட எப்பொழுதும் எண்ணி
புனர்வாழ்வு அளிக்க தூடிக்கும் இதயம்.

அரும்பை கசக்கும் அரக்க மனம்...

மதலை மொழிபேசும்
மதலைகளை வன்புணரும்
வக்கிர மனம் படைத்தவர்களே!
நீங்களும் மனிதர்களா?
மனநோய் முற்றி திரியும்
மனநோயாளிகளே!
குழந்தையின் உடலில் எத்தனை
காயங்கள் வைத்தாய்
அற்ப பதரே!! உனக்கு
அன்பே இல்லையா???
நீயும் ஓர் தாய் வயிற்றில்
பிறந்தவன் தானே?
ஏன்? தாய்மையே!!
இல்லாமல் போயிற்று
உன்னை பெற்ற வயிறு நீறாகும் படி
ஏன் வக்கிரங்கள் புகிறாய்?
மதலைகளை மதலையாய் பாருங்கள்
பாவம் வலியை சொல்ல சூட
தெரியாதவர்கள் பாவிகளிடம் மாட்டி?
அவர்கள் படும் வேதனையை மொழி
பெயர்க்க வார்த்தைகளே! இல்லையே!

மலை...

பச்சை கம்பளத்தை முகடு மீது
பரவி போர்த்து மங்கையவள் எட்டி
பார்த்து வானத்தை முறைக்கிறாள்
பார்வையில் அவள் பார்வையில் வானம்
பாரிவளின் நாணமில்லா ஆசையை இப்படி
பார்க்கிறாளே! பச்சை அழகி என்னை!

நீர்க்குமிழி...

அழகிய பச்சை நீரில் அசைந்து
படகு வர அதை ரசித்து படி
பத்துப்பன்னிரண்டு பாலகர்கள்
புத்தகப்பையுடன் கனவுகளை
சுமந்து பள்ளி நோக்கி போகையில்
சூறாவளி வந்து படகை சுழற்ற
ஒன்றும் அறியாத பாலகர்கள் குதுகலத்தில்
ஒன்று பட்டு துள்ளிக்குதித்து விளையாடுகையில்
காற்று கொடு தாண்டவம் ஆடி
கனவிலும் நினைக்க முடியாத சோகத்தை
அள்ளித்தந்து அமைதி ஆனது ஏனோ?
அள்ளி அணைத்து இன்பம் உறும்
அம்மா மனதினை இழுத்து பிடுங்கி
எறிந்ததும் ஏனோ? இதயமுள்ளவர்கள் இதயம்
எரிமலையாய் குமுறி தணலில் விழுந்து
உழலும் பூச்சியாய் உணர்வு
செத்து போகவைத்தும் ஏனோ? இயற்கையே!

பெண் தேவதையே...

கொசுவம் விட்டு சேலைகட்டி
கெண்டை காலில் கொலுசு தெரிய
கொழுந்துகளின் இடையில் அசைந்து அசைந்து
போற பெண் மயிலே கஸ்தூரி
மஞ்சள் அரைத்து போட்ட கன்னங்கள்
வெயிலில் பள பளக்குது மானே!
தலையில் துணிய போட்டு அழகா
கூடைய தோள்ள போட்டே அசைந்து
வரும் பெண்ணே உன் அழகில்
கூடு பட்ட நீர் போல
ஆவியா போறேன்டி!

கானல் நீர்...

வாழ்க்கை எனும் படகு
வசந்தத்தை நோக்கி இழுத்து
செல்கிறது இசை பாடியே!
செல்வோம் மனம் விரும்பும்
படகில் மகிழ்வடன் ஏறி
வலம் வர விதி
எனும் அரக்கன் விட்டில்
பூச்சியாய் தீயில் தள்ளிவிட
துடிதுடித்து தவித்து கரையேறி
முயல முட்டு கடையாய்
முன்னோர் விதிமுறை தடுக்க
முயன்றும் பயனில்லை வேண்டாம்
முடிந்து வாழ்க்கை என
அமிழ்ந்து போய் ஆற்றாமையால்
அவற்றுள் மனம்?
திராட்சை பழ நரியாய் எட்டா
பழம் புழிக்கும் புளிக்கும்
என சுவை ஏங்கி
எட்ட எட்ட நகர்ந்து
வயதும் எகிற எகிற
தனிமை வாட்ட வஞ்சத்தீயில்
வாடும் மனது உயிர் எரிகிறது
அணைத்திட அலை கடலென
அலை திரண்டு வந்தாலும்
பயனில்லை கட்டுப்படுத்த
வழியுண்டோ?

யாரேனும் சொல்வீர்களா?

இயற்கையுடன் இணைந்து இருந்த
இணைகள் உறவு அறுத்து
சென்றதன் விளைவை யாரேனும்
சொல்வீர்களா?

செல்லரித்து போன உறவுகள்
சொந்தம் மறந்ததன் விளைவை
யாரேனும் சொல்வீர்களா?

சொர்க்கம் கண்டாலும் அடங்க
மறுக்கும் மனம் அதை
அடக்கும் மந்திரம் யாரேனும்
சொல்வீர்களா?

கூட்டு குடும்பம் சிதைந்ததும்
கூடுவிட்டு பறந்ததன் விளைவை
யாரேனும் சொல்வீர்களா?

பிஞ்சென்றும் பழுத்த தென்றும்
அறியாமல் பித்தம் ஏறி திரிவதேன்
யாரேனும் சொல்வீர்களா?

ஊரொங்கும் ஊளையிடும் நரிகள்
ஊர்ந்து திரிவதேன் யாரேனும்
சொல்வீர்களா?

ஊழ் என்றும் பாழ் என்றும்
ஊர் பேசிய தத்துவங்கள்
மறந்து போனது ஏன்?
யாரேனும் சொல்வீர்களா?

காதலால் வாழ்வு உண்டு
என்ற காரணம் தொலைந்து
போனது ஏன்? யாரேனும்
சொல்வீர்களா?

காமம் தலைக்கேறி அலையும்
காமப்பதர்கள் அதிகரித்து போனது
ஏன்? என்று யாரேனும்

சொல்வீர்களா?
 உணவே மருந்து என்று
 இருந்த உண்மை மாறி
 அதுவே நஞ்சானது ஏன்?
 என்று யாரேனும் சொல்வீர்களா?
 மாணவர் தறிகெட்டு மாணம்
 இழந்து தூக்கிலே தொங்குவது
 ஏன்? யாரேனும் சொல்வீர்களா?
 அற்பர்கள் அற்பதனத்தை விதைத்து
 அற்பமாக திரிவது ஏன்?
 யாரேனும் சொல்வீர்களா?
 ஏன்? ஏன்? ஏன்?
 நிலவுலகத்து கவியே! நீ
 வாழ்க நின் வினாக்கள்
 நிஜமானவை நின் வினாக்களுக்கு
 விடை நான் பகர்கின்றேன்
 ஆமா? நீ யார்?
 தேவதாதனா? தேவதையா? இறைவனா?
 யார் நீ?
 நானா? நான் தான்
 இவ்வுலகின் நாட்டாண்மை எல்லாம்
 நடந்து விட்ட பின்னர்
 உறுத்தும் நாட்டாண்மை மனச்சாட்சி
 சரி சரி நீயாவது
 சொல்லேன் பார்ப்போம் .
 சொல்கின்றேன் கேள் நிலவுலக
 கவியே!
 மனிதர்கள் பண்பாடு மறந்து
 பிறர் நாகரிகத்தை கண்டு
 வியந்து அதை கொண்டததும்
 அடிமையாகி பின்பற்ற தொடங்கி யாதும்
 தான் ஒரே ஒரு காரணம்
 நிலவுலக கவியே!

அதெப்படி என்று சொல்வாயா?
 கவியே! பண்பாட்டினுள் தானே
 உணவு பழக்க வழக்கம்
 உடை எல்லாமே அடங்குமே!
 ஓஓ இப்ப புரிகிறது ...
 நன்றி நன்றி நன்றி
 நான் வருகிறேன் கவியே!
 அப்பப்ப தோன்றுவேன் தவறை
 அம்பலப் படுத்துவேன்.

கண்ணியம் ...

மழையில் உன் ஆடைகள்
 நனைய இலை போன்ற
 உன் அழகு விரிய
 என் கண்களும் மனமும்
 அலைபாய நீயோ வெட்கத்தில்
 தலைகுனிப கால்கள் நிலத்தில்
 கோலமிட என் எண்ணங்கள்
 மனதில் கோலமிட்டன ஆனாலும்
 அடியே ! உன் அழகை
 ரசிப்பேன் அனுபவிக்க மாட்டேன்
 உன் கழுத்தில் என்
 தாலி ஏறும் மட்டும்
 நான் கண்ணியமான காதலன்
 என் காதல் உன்
 உம்பில் அல்ல உன்
 உள்ளத்தை வெல்வது மட்டும்
 அல்ல அதை ஆள்வதும்
 என்னவளே ! வாடி என்
 உள்ளத்துள் உறைய.

நவீன கோமாளிகள்...

ஆலமரத்து அடியில் மர திட்டில்
ஆசை நாயகி மடியில் நான்
என்னை தொலைத்தேன்
எட்டாதேன் என் அருகில் இருக்கையில்
எட்டி நின்று பார்க்க முடியுமா?
நாயகி தேனுடலில் தேன் அருந்துகையில்
குருவி ஒன்று வந்து கீக்கீ
என் கத்துகையில் மெல் இதழாள்
நானுற்று விலகி செல்கையில் குருவி
மேல் வந்த கோபத்தியில் காமத்தீ
கலைந்து விட உண்மை தீயாய்
மனசை உறுத்துகையில்
இயற்கை மீது பற்று மிகுந்து
இன்பம் எல்லாம் ரிதமாக ரிதத்துடன்
இணைந்து மனதில் ரீங்காரம் இடவே!
பார்த்த பார்வையில் நான் நானுற்று
எழுந்து நடந்தே ! வரப்புகளில் செல்கையில்
என் மனத்தில் ஏதேதோ எண்ணங்கள்!!

மழையே சற்று ஓய்வெடு...

வானம் கறுத்து இடி இடித்து
வானவில் வளைந்து படம் எடுத்து
முத்து முத்தா துளிகளை கொஞ்சம்
முணுமுணுத்து முற்றாக கொட்டி அடித்து
நாலைந்து நாளா விடாது துரத்தி
நல்ல வெள்ளம் கரைபுரண்டு ஓடி
கடல் மட்டம் உயர்ந்து சொத்தெல்லாம்
கரைந்து செல்லும் அளவு செய்கிறாய்
மழையே ! கொஞ்சம் பொறு நாங்கள்
மனதை திடப்படுத்தும் வரை மறுபடியும் தொடர

சிறையை உடை சிகரம் தொடு...

ஏ பெண்ணே! எழுந்து வா
ஏணியில் ஏறி பறந்து வா
ஏற்றம் ஒன்றே உன் மூச்சாகட்டும்
மூட நம்பிக்கை தகர்த்து வா

மூச்சே விடுதலை விடுதலை என்
சுச்சலிட எழுந்து வா பெண்ணே!
கல்வி உன் உரிமை பெற்றிட
தயங்காதே தடுப்போர் கைகளை உடைத்து

வா அணங்கே! வீட்டை மட்டுமல்ல
நாட்டை யும் காக்க விடுதலை வேண்டும்
விண்ணேறி வா அடுப்பங்கரையில் ஆக்கும்
நீ அகிலத்தை ஆக்க ஆவேசமாக

வா பெண்ணே! உன் பார்வைகள்
பட்டு தெறித்து தீமைகள் விலக
கண்களில் தீ கொண்டு வா
ஞானத்தீ கொண்டு வா பெண்ணே!

வெற்றி வெற்றி என்று புலம்புவோர்
புலம்பட்டும் கை விலங்கு உடைத்து
துணிந்து எழு பரிதியும் உன்னை
கண்டு பணிந்து விடும் பார்

போற்ற எழுந்து வா பெண்ணே!
சிறை உடைத்து சிகரம் தொடு.

இசைத்தேவதையே!..

பாட்டு எழுதும் பொழுதுகளில்
பாட்டை மட்டுமே நினைக்கிறேன்
நீ அதை பாடுகையில்
நின் குரலில் பனித்துளி யாய்
உருகி போகின்றேன் மனம்
உடைந்து உருகிறதே! விழிகள்
ஆனந்த வெள்ளத்தில் மிதக்கின்றனவே!
ஆற்று நீரில் நீந்துவது
போல உணர்கின்றேன் இசையால்
போதையை
ஏற்றி விடுகிறாயே!
என்னன்னமோ செய்கிறதே - அகத்தில்
நுழைந்து ஆட்சி செய்கிறதே நின்கீதம்
அதன் வளமையில் என் இளமை!
அணை இன்றிய நீராக, நின்
பாட்டிற்கு பாடிக்கொண்டே! இரு
பார் மறந்து நான்
விண்வெளியில் சஞ்சரிக்கின்றேன்
என் இசை தேவதையால்.

புதுமை...

மெல்லென எழுந்திடு பெண்ணே!
மெல்லிதழ் வாடாமல் நின்
முயற்சி கண்டு வையகம்
முயங்கி திழைத்திட எழுந்திரு
பெண்ணே! மங்கையர்க்கு பெருமை
உண்டென பெருமிதம் கொண்டு
புதுமைகள் படைத்திட பாரொங்கும்
அதிரந்திட படைகள் நடுங்கிட
எழுந்திடு பெண்ணே!!!!

கவிஞன்...

மூன்றடி யால் மூவுலகும் அளந்த
முக்கண்ணன் போல கவியால்
புவியை அளப்பான் கவிஞன்
இயற்கையை மானிடத்தை பண்பை
அன்பை அத்தீத கற்பனையை
உணவை உணர்வை உற்பத்தியை
இன்னும் எவை உண்டோ
அத்தனையும் ஆக்ரோஷமாய் அளப்பான்
இனிய இனிமையான பாவலன்
புதிய உலகை உற்புவித்து
அதனுள் தானும் சிலந்தியை யும்
வலையையும் போல வாழ்கையில்
புதுப்புது அற்புதங்கள் புலவர்
இயற்றி இயற்கையை மெய்
சிலிரக்க வைப்பார் எட்டுத்திக்கும்
ஏந்திச் சென்று கவிமழையால்
நீநூற்றி பயிர் வளர்ப்பார்
அற்புதமான புரவலர்.

மானிட ஆதிக்கம்...

மரங்களின் சுவாசமே! உலகிற்கு உயிரே!
மக்களின் வாழ்வின் அடிநாதமே! அதுவே!
உயிர் பல்வகைமையின் உற்பத்தி இடமே!
உறுதியில்லா வாழ்வில் உறுதியான மரங்களினை
அழித்தே ஆடம்பர பொருட்களின் உற்பத்தியை கூட்டியே!
இயற்கையின் சுவாசத்திற்கு முகமூடி அணிவித்த
இன்னுயிர் தாங்கிய மானிடனே! உன்
மூச்சு குழாயின் இயக்கமே ! தடைப்பட்டு விடுமே!
இயற்கையின் இயக்கத்தில் நீ குறுக்கிட்டால்??
உலகே சாம்பார் மேடாகி நீரும் வற்றிடுமே!!!!???

எதுவாயினும் நீ எனதாயிரு...

உயிரே என் உயிரே உயிரை
உயிரால் குளிர் வைத்த என்
தேவதையே! என் இதயத்தில் உறைபவளே!
தேனிலும் இனியவளே! தித்திக்கும் கரும்பே!

அன்பில் ஆறாக பாய்ந்து வந்தே
அணைத்து செல்பவளே! நின் பரிசம்
ஒன்றே உலகில் விலைமதிப்பற்ற
ஒப்பற்ற சொத்தாக உணர செய்கிறாயே!

சில நேராங்களில் சித்திரவதை புரிந்தாலும்
சினுங்கி அருகில் சிரித்து புன்னகையால்
மகிழ்விகிராய் நெஞ்சென்ற மஞ்சத்தில்
நீங்கா மங்கையே! மன்மதபாணம் எய்கிறாயே!

மயில் தோகை போன்ற சுவந்தலில்
மயங்கி கள்ளருந்திய வண்டு போல்
சொக்கி போய் சொர்க்கத்தில் சொருகியே
சொப்பன சுந்தரி அழகை கண்களால்

பருகி பருகி பட்டாம் பூச்சி யாய்
பறந்து பறந்து வானில் வட்டமிட்டே!
சுற்றி சுற்றி வந்ததாலும் முறைத்து
சுற்று முற்றும் பார்க்கிறாயே உயிரே!

நிதமும் என்னை ஏங்க வைத்தே
நின் நினைப்பு கொல்கிறதே! மானே!
என்னை நீ நினைக்காத நேரமில்லை
என் நானறிவேன் இருப்பினும் நீ

அழகே எனை ஏறெடுத்து பார்க்காமல்
என் இதயத்தை ஏங்க வைக்கிறாயே
எப்படி காதலை மறைத்து மறுத்தாலும்
எதுவாயினும் நீ எனதாய் இரு.

புத்தாண்டை வரவேற்போம்...

புதுமை கொண்டே எம்மை ஆளவரும்
புத்தாண்டே! விடிந்ததும் அற்புதமான புதுயுகம்
வந்திடாதா? எங்கள் மிடிமை அழிந்திடாதா
வாட்டி வதைக்கும் கிருமி ஓடிப்போயிடாதா?
எங்கள் ஏக்கங்கள் தீர்ந்திடாதா? புத்தாண்டே!
புலமைகள் வளர்த்திடவும் பண்பாடு
விவசாயம் செழிக்கவும் கீர்த்தி பெருகிடவும்
விந்தைகள் புரிந்து மெல்லென எழுந்திடு
மாந்தர் கள் அகம் மகிழ்ந்திடவும் மந்திர
பன்னகை புரிந்திடவும் உலகே! சிறந்திட
பூவென மலர்ந்திடு புதிய புத்தாண்டே!
உள்ளங்களில் உவகை பொங்கி வழியவும்
இன்னல்கள் அகன்று ஒளி வீசவும்
இல்லங்கள் சிறக்கவும் வையகம் பூரிக்கவும்
புது வருடமே நறுமணத்துடன் மலர்ந்திடு
நாற்றிசையும் நல்ல அதிர்வுகள் பரவவும்
நேர் சிந்தனைகளை விதைத்து செழிப்பாக
வளர்த்து சிறந்த அறுவடை பெற்றிட
ஆசீர்வாதம் பெற்று வந்திடு புதுவருடமே!
புது யுகம் படைக்க பு
கொண்டு வா புத்தம் புது
உலகில் புத்தகங்கள் துணை கொண்டே
மின்மினியாய் ஒளிரவும் அகிலத்தில்
எல்லாம் சிறக்கவும் சிந்தனை சிறகுகள்
விரியவும் சிரிப்பொலி மனைகளை நிறைக்கவும்
பக்தியில் உலகு பரவசம் அடையவும்
படித்தோரும் பாமரரும் படைத்தவனை நினைந்து
உருகி உருகி உன்மத்தம் அடைய
புது வாடிவு எடுத்து மலர்ந்திடு.

ஆருயிரே...

உண்மை காதல் வாழுமா
உடலை மட்டும் நோக்கும்
காமத்திற்கு இரையாகுமா ?
பார்க்கும் இடமெங்கும் நீயே!
தெரிகிராயே! ஏன் ? எப்பவுமே
அப்படி தெரிகிறது? யாரை
காணினும் சிரிப்பில் நடையில்
பேச்சில் என்னவனே உன்
சாயலை காண்கின்றேன் சாயை
என்றறிந்து சுதாகரித்து மீள்கின்றேன்
தினமும் தொடர் கதையாய்
நின் நினைப்பு வாட்டுகிறதே
ஏன்? காதலை உள்ளத்தில்
கொண்டால் இப்புடி தான்
ஆகுமோ? பாவம் உண்மை
காதலி ,புரிந்து கொள்வாயா?
பேரன்பே!

போராட்டம்...

வாழ்க்கையும் தேடலும் வாழ்வதும் சாதிப்பதும்
போவதும் வருவதும் புலர்வதும் மறைந்தும்
படிப்பதும் கடிப்பதும் அடிப்பதும் அணைப்பதும்
போராடி போராடி போராடி போராடி
வாதாடி வாதாடி வென்றே!
வந்து விடியும் போதும் மகிழும்
மனங்கள் ,போராடுவதும் வெல்வதும் குறிக்கோளை
அடைவதும் ஆக்குவதும் ஒன்றே!
வேலையாய் அகிலத்தில் நாளும்
முயன்று நான் வெல்கையில் நாம்
தோற்றும் நாம் வெல்கையில் நான்
தோற்றும் போகிறதே! போராடி போராடி.

யாழ் கோட்டை...

ஒல்லாந்தர் வருகையோடு பிறந்தது
கம்பீரமான யாழ் கோட்டை
நிமிர்ந்த சுற்றாண்கள் அலங்கரிக்க
பீரங்கி தாங்கி நின்ற
கோட்டை சுற்றிவர அகழிகள்
சுமந்த அரணாய் வெவ்வேறு
பாதைகள் நிறைந்த தாய் உள்ளே!
ஒரு அரசே நடத்த
திருவள்ளுவர் சொன்ன அரணாய்
அத்தனை அம்சமும் அழகாய்
அமைந்த யாழ் கோட்டை
யேசுவின் தேவாலயமும் ஆலயமும்
குளிர்மை தரு தருக்களும்
குடிநீர் கிணறும் புன்னகையும்
அழகாக மிளிர சுற்றி
நாற்புறமும் பண்ணை கடல்
அலங்கரிக்க சுற்றுலா வருவோர்க்கு
பார்வையிடமாய் நீ மிளிர
யாழ்ப்பாணத்தின் அடையாளமாய்.

வண்ண குடையே...

மழைக்கு என் வழி துணையே
மனதிற்கு நெருக்கமாய் உள்ள அணையே
என் மீது விழும் துளியே
உன்னை தாங்கும் என் இணையே
இதயத்திற்கு நெருக்கமானவனை இன்னும்
நெருக்கியே இணைய வைக்கும்
வண்ண குடையே
என்னத்த சொல்ல
நண்பனே !

மீன் விழியாள்...

மான் விழி எனை அழைத்தது
தேன் குடி என கொம்புத்தேன்
குடித்தே ! மகிழ் என
ஆன்மீக தேன் சொக்க சொக்க
நான் பருக என் ஊன்
உருக நான் அழிய
மண் மீதும் விண்மீதும்
தேன் மொழியாள் கண்வீச்சு
பரவ உள் உலகம்
அதில் அன்பு பெருக
நன்று உலகில் வாழ
நானிலம் அதில் மீன்
விழியாள் நல்லாட்சி பரவும்.

மனிதம்...

மனிதன் மனிதம் மரித்த
மண்ணாணான்
மானாடா! நீ உன் மனதை
கல்லாக்கினாய்
உன் உணர்வு எங்கே? உயிரெங்கே?
உடன் பிறப்பு தானெங்கே?
நாயும் பேயும் தேடா வெற்று காகிதத்திற்கு
உன்னை விற்று போனாயே!
உன்னை சுமந்த உதரத்தை
உதறினாயே!?
ஓலம் மிகு உலகில்
மானாடம் தின்னும் மனிதம்!?

'கொறணா'...

எப்படி வந்தது?
இப்படி தாக்கிறது?
எழும்ப முடியலா?
உடம்பெல்லாம் வலி??!!
உலக யுத்தம் என்கின்றார்கள்??
உலக வல்லரசு போட்டி??
கட்டுக்கதைகள் ஏராளம்!!
எதை நம்ப??
எங்கும் மரண ஓலம்
மண்ணை 'பொலித்தினால்' மாசாக்கிய
அற்பனே ! நீ 'பொலித்தினுடன்'
அடக்கமாகு மண்ணின் சாபமா??!!
தெய்வமே!
காப்பாற்று காப்பாற்று - அமுகுரல்கள்
காப்பது மட்டுமா என் வேலை?
'டிஜிட்டல்' கடவுள் கேட்கிறது??
எதை செய்தாயோ
அதனால் மடிவாய் !
என்னால் முடியாது போ போ
'டிஜிரல்' கடவுள் துரத்துகிறது!
எல்லாம் விதியாம் ? அப்ப கடவுள்?
விதிதானாம் கடவுள்?
அப்ப 'கொறணா' ?
அதுவும் இதுவா இருக்குமோ!!??

நவீன யுக தாய்மார்கள்...

வரங்கள் சாபங்களாயின!!
வனங்கள் பாலையாயின?!
குளங்கள் வற்றிவிட்டன?
ஆத்மாவின் கண்ணீர்க்குளம்??
மகளை(னெ)ன்று பெற்று தாலாட்டி
மடியில் வைத்து
மலடிக்கு கடவுள் தந்தது -
மாங்கலமிசைத்து சீராட்டி
என்ன பயன்??
கண்ணீரும் வற்றி விட்டது!!??
ஏன்?
மகனி (ளி)ன் வரவுக்காக ஏங்கி!!
என் மகன்(ள்) வருவான்(ள்)
என்னை பார்க்க!!??
எண்பதிலும் எட்டி எட்டி பார்த்து
ஏங்கி நிற்கும் தாய்!!
வருவானா(ளா) ??வரானா(ளா)??
இன்றைய அம்மாக்கள்
இறைவனின் சாபத்தில் !!?
இறைவனோ தியானத்தில்!!

பாரதி...

பாரதி நீ தீ கொண்டு வா
பாரில் தீட்டுக்களை அழித்திட
தீயாய் எழுந்து தீபமாய் ஒளிர்ந்திட
மிடிமை வாழ்வு அகற்றி ட
மூட நம்பிக்கை கழைந்திட
மீண்டும் உதித்திடு பாரதி
ஐகத்தினை வென்றிட.

சுற்றுலா...

சிறுவர் கள் எம்மை
குதுகலிக்க வைக்கும்
சின்ன பயணம் - சிறகை
விரித்து பறக்க வைக்கும்
வியக்க வைக்கும் பயணம்
பண்டி,மான்,கரடி,புலி
பார்க்க வைக்கும் பயணம்
பாரெங்கும் சுற்றி வரும்
பயணம் இன்ப பயணம்
அம்மா, அப்பா சேர்ந்து வரும்
அன்பான பயணம் -
தம்பி , தங்கையுடன்
தண்டவாளத்தில் குதுகலிக்கும் பயணம்
சின்ன சிட்டு போல கூச்சலிட்டு
சிரித்து வரும் பயணம் -இன்ப
பயணம் கூட்டி வரும்
பண்பாடு காட்டி வரும் பயணம்.

தடையை உடை தலை நிமிர்...

சிங்கமென எழுந்து சீறிவா
அனைத்தும் வசமாகும் பொங்கி
அலை கடல் என ஆர்ப்பரித்தே
இலட்சிய ததை எட்டிப் பிடிக்க
போராடி கொண்டே இரு
வானம் வசப்படும் தேடல்
நிறுத்தாதே தேங்கி போகாதே
குட்டையாகி விடுவாய் ஓடிக்கொண்டே
இரு ஆறாக எல்லை தாண்டி
எழுந்திடலாம் ! எங்கும் உன்
கொடி நாட்டிடலாம் எழுந்திடு!!

இதயம்...

உடலின் மத்தியில் உயிர் உறையும்
அற்புத அறை??
உடலின் ஒவ்வொரு 'இஞ்சி' ற்கும் குருதி
அனுப்பும் இயந்திரம்!!
'லப் டப்' சத்தம் கேட்கா விட்டால் ??
வாழ்வே முடிந்தது விடும்??!!
காதலுக்கும் கனிவுக்கும் இதயமே சின்னம்??!!
காலத்தின் கொடுமை இதயம்
கல்லாய் போன மனிதர்கள்?!!
பூமிக்கே சாபம்?! இதயத்தை புதைத்து
விட்டு புதையல் தேடி??!!
பெற்றோரை தவிக்க விட்டு
பொருள் தேடும் மனிதர்கள்!!
வரதட்சணை க்காக காதலியை
கழட்டி விடும் காதலன்!!
அன்பை அற்ப சுகத்திற்காக
அடமானம் வைக்கும் அன்பர்கள்??
இதயம் இருண்ட வர்க்கமே
இனியும் வேண்டாம் வன்முறை??
இதயத்தில் இனிமையை விதைப்புகள்
இவ்வுலகில் சொர்க்கம் காணலாம்!
காசுக்காக? சாதிக்காய்? காமத்திற்காக?
கண்ட கனவெல்லாம் தூக்கி வீசி விட்டு..
வாருங்கள் - அன்பென்ற இனிமையை
விதைப்போம் ...
இதயத்தை இதமாக்க...
வாருங்கள் இதயமுள்ளவர்களே!!!

அப்பா ...

உதிரத்தால் உயிர் கொடுத்து
உழைப்பினால் உயர்த்தி
உயர வளர்த்த உண்மையான
உழைப்பாளன்!

உத்தரவிட்டு உசுப்பேற்றி உழைத்து
வெற்றி கனியை எட்டி பிடிக்க வைக்கும்
வெற்றியாளன்!
இதயத்தில் அன்பை வைத்தும்

இரக்கம் இன்றி நடப்பதாய்
காட்டி எம்மை வெறுப்பேற்றிவிடும்
காவல்காரன்!
சாம்பரான போதும் எழும் 'பீக்னிஸ்'

போல மறுபடி மறுபடி எழுந்து
பறக்க வைக்கும் பண்பாளன் !
அன்பிலே சிகரமாகி எம்மை
சிகரமேற்றி விடும் !

அப்பாக்கு நிகரேது உலகத்தில்!??
அப்பா நீ இன்றேல் நானில்லை இவ்வுலகில் !
ஆயினும் நீ இல்லா உலகில்
நான்!??

இராவணன்...

பத்து தலையுடன் உன்னை கண்டால்
படை எல்லா ம் நடுங்கும்
தமிழனின் வீரம் காக்க வந்த
தன்மான தமிழா!
சிவபக்தனே! எங்கள் குல
முதல்வனே!
சிந்திக்க வைக்கும் புரட்சி
நாயகனே!
தாய் சொல்லை தட்டாத
மகனே!
தரணியில் புகழ்பூத்தாய்
இராவணா!
மண்டோதரியின் மணாளனே!
மண் காக்க எழுந்த
சிங்கமே!
மலையை பெயர்த்த
வீரனே!
வீரம் விளைந்த மண்ணின்
விருட்சமே!
மன்னனாய் மக்களை
காத்தாய்!
மக்கள் மனங்களில்
பசுமரத்தாணியாய்!
நிலைத்து நீயேழி
வாழ்கிராய்!
மன்னவா.

எண்ணை தயார்...

இரும்பு கொப்பரையை
இரை மீட்டுகிறது, அவளோ!
இரையை திணித்து கொண்டே
இங்கிருப்போரை அதுட்டுகிறாள்
இயந்திரங்கள் இயங்கி கொண்டே
இரைகிறது - போடு
இனியும் தாமதம் வேண்டாம்
இனிக்கும் கொப்பரையை கொட்டு
சக்கரங்கள் சுழல்கின்றன
சாக்கு போக்கு சொல்லாமல்
சட்டபடியே! சுழல்கின்றன
கொஞ்ச நேரத்தில் கொப்பரை கரைந்து
எண்ணையாக வடிகிறது
வாடிக்கையாளர் கண்களில்
எண்ணை உஹ்றி பார்த்து கொண்டே
எவ்வளவு வடிகிறது என
கணக்கு போட்டு கொண்டே
எட்டி போத்தல எடுத்து நிரப்பி
எண்பது ரூபாய் கொடுக்கிறார்.

கீழடி...

தோண்ட தோண்ட மிளிரும் அதிசயம்
தோம்புகள் துலங்கும் கீழடி யில் தமிழனின்
பண்பாட்டு எச்சங்கள் வரலாற்றை காட்டும்
பண்டைய நெறிகள் எல்லாம் புட்டு புட்டு
வைக்கும் வைகத்திற்கு மூத்த குடி என்று
வரமாய் தமிழிகள் தாயத்துக்கள் பாணைகள்
தமிழனின் அறிவியல் வளர்ச்சியை அறியவைக்கும்
தமிழ் நல்லுலகில் மட்டுமல்ல உலகம்புராவும்.

வேசங்கள் ஆயிரம்...

பகலில் சாமி இராத்திரி யில்
பகட்டு மேனி பார்க்க அலையும்
பயித்தியம் பெண் பயித்தியம்
பட்டபகலில் பலர் பார்த்திருக்கையில்
பரோபகாரி காரிருளில் கண்டதை
பறிக்கும் திருட்டு முதலாளி
பற்பல வேசங்கள் போட்டு
பலரை ஏமாற்றி வாழ்கையில்
மங்கை எனும் உருவில் வந்த
மங்கல நாணல் விழியில்
மயங்கி மாலையிட்டு சேர்ந்த தில்
மங்கையவள் பெற்றது பத்து
அதிலும் மயக்கம் தீராமல்
அலைந்ததில் சொத்தெல்லாம் இழந்து
அனாதையாய் தெருவோரத்தில் வீழ்ந்து
அடுத்த வேளை சோற்றுக்காய்
அடுத்தவரை எதிர்பார்த்த போதும்
அலையும் புத்தி விடவில்லை
அதில் வந்ததுதான் 'எயிட்ஸ்'
அடுத்த முன்கலில் உயிர்??
பிரிய போகிறது
அர்த்தங்கள் இப்போது தான்
அறிவிற்கு எட்டுகிறது?
சொந்தத்தை தேடுகிறது மனது
சொர்க்கத்திலாவது புத்தி தெளியட்டும்
சொல்கிறது மனது பிள்ளைகளை
எட்டிப்பார்க்க ஒரு வழி
எட்டாதா என ?
என்ன செய்ய இப்படி ஒருவனை
எப்படிப் பார்ப்பார்கள் அவர்கள் ?
என் உயிர்போகிறது போயேிட்டே
ஏங்குகிறது?

கவிஞரின் கல்லறை...

மனிதர்களே! நில்லுங்கள் மண்ணாகி போன
மன்னன் கவி பேசுகிறேன் கேட்டு
செல்லுங்கள் உங்களுக்காகவே கவி படைத்தேன்
சொக்கி போய் கேட்டீர்களே! இன்று
கை தட்டி கூப்படுறேன் நிற்கிறீயளா?
கைலாசம் போயிட்டான் என்று தானே
எண்ணுறியள் இல்ல போக இல்ல
என் ஊரில் தான் இருக்கிறேன்
இன்றும் உங்களுக்காய் கவி படைத்து
இவ் உலகில் ஆவியாய் சுற்றியே
திரிகிறேன் இந்திர பதவியே தந்தாலுமே
தித்திக்கும் திருநாட்டை விட்டு அகலவே
மனம் வரவில்லையே செத்தும் அகலா
மனம் நாட்டுப்பற்றை மறக்க முடியவில்லையே!
உயிருடன் இருந்தாலுமே பற்றின்றி!
ஊரை மறந்து திரியும் உங்களின்
புத்தி தெளியு மட்டும்! என் கவி
புறப்பட்டு புவி சுற்றி புதைபலை
தேடித்தேடி தேனீயாய் சுற்றாமே!
தேன் அருந்தியே! சுறுசுறுப்பாய் நாலும்
நாளும் வழங்காமல் நகராதே!
நல்லுள்ளங்களே! நீரில் பாலை பிரித்தே!

விமும் மழைத்துளிகள்...

பலமான காற்றுடன் வேகமாக வா
பாரொங்கும் படம் எடுக்கும் மின்னலே!
கூட்டி வா உன் காதலியை
கூட்டணி சேர்ந்து உலகை கலக்கி
அசுத்தம் களைய ஆடி வா
என் ஊர் சிறுவர்கள் கப்பல் விட நீரை
சிறு கடலென அள்ளி தா.

நதி...

நிற்காமல் ஓடுறியே காடு மலை
நின்னால் குளிர்ந்து நடுங்கி போய்
காணுமே குளிர் கொஞ்சம் காயேன்
கண்ணே! என கேட்கையில் சேட்டை விடுவாய்
ஐயோ ஒரே புழுக்கம் நனைத்து
ஐம்புலனையும் குளிரவை என்கையில்
கானலாகி வதைக்கிறாயே! நீயும்
காறிகை போன்றே எதிர்பார்க்கையில் எட்டி
போய் நினைக்காத நேரம் மூச்சை
முட்ட வைக்கிறாயே! சில வேளை
பச்சையாயும் நீலமாயும் கபிலமாயும்
சேர்ந்த தன் வண்ணமாகிறாயே! நிலையற்றே
சுற்றி சுழலும் மனம் போல் நிறம்
எடுத்தே வலம் வருகிறாயே! சூரியனையும்
சந்திரனையும் உன் கண்ணாடியிலே பதிய
வைத்தே உலகை கலக்கிறியே நதியே!

தமிழர் திருநாள்..

தைமகளே வா என்றழைக்கும் அத்தை
இத்தை அழைப்பாயா? உன் மருமகளை
அத்தை நீ அழைப்பாய் என
முத்தை ஏங்கி விட்டேன் அத்தை
என் சொத்தை குறி வைக்கிறாயா ?
என்னத்தை நீ நினைத்தாய் என
பத்தையும் ஆழமாய் எண்ணி எண்ணி
முத்தை தொலைத்த கத்தையாய் போனேன்
வித்தை எல்லாம் நீ காட்டி
ஐத்தை என் தாயை ஏங்கவிட்டு
தத்தையை தூது விட்டு கதை சொல்லுறாயே
எத்தை அழைப்பாய் ஏங்குகிறேன்.

ஏழையின் சிரிப்பில்...

அரிசி அடிச்ச விலையில்
வாங்க வரவா ? இல்லை
அரிசியே இல்லை
முதலாளி கூச்சலிட்டே தூர்த்த
அமைச்சரோ நூற்றி ஐந்து
கொடுத்து நாட்டு அரிசியை
வாங்குங்கள் யார் சொல்ல
கேட்பது யாரிடம் கேட்பது
தொண்ணூற்று ஐந்து இலாபமாய்
அரிசி கிடைத்தால் பிள்ளைக்கு
ஒரு விசுக்கோத்தும் வாங்கலாம்
ஏழையின் ஏக்கம் யாருக்குமே புரியவில்லையே!
வயிறும் மனசும் எரிய
எரிய மயக்கம் வரும்வரை
அவன் பயணம் கால்
போன போக்கில் இனி
மேலாவது கரிசனம் வையுங்கள்
ஆண்டவர்களே! மனித மனங்களை
ஆளுங்கள், கொறணா வந்தா
காசு குடுத்தா விரட்ட
முடியும்? அளவு கடந்து
சேர்த்ததை எல்லாம் அநாதையாய்
விட்டே பரலோகம் செல்ல
“பாஸ்போர்ட்” கிடைக்கும் அங்க
“லக்கேஜ்” உடன் அனுமதி
இல்லையாம் எல்லாமும் இருப்போர்களே!

தீட்டு???!!!

தீட்டு தீட்டு
எது தீட்டு?
எதைத் தீட்டு?
புத்தியை. தீட்டு
எதை தீட்டாதே? கத்தி
இது வினை அப்ப பெயர்
தீட்டு தீட்டு
ஓ அதுவா?
இரத்தமும் சதையுமான நீயே
தீட்டு தான்
மூடர்களே நீங்களே தீட்டில்
வந்தவர்களே!
நீங்களே தீட்டென்றால்???

தைப்பொங்கல்...

தை பிறந்திரிச்சு தை பிறந்திரிச்சு
அன்னமே வாடி அன்னமே வாடி
சக்கர பொங்கல் வைச்சே பகலவனை
வணங்கியே! பூமி மகிழ வாழ்வே
வெய்யோனை வேண்டி பொங்கல் படைச்சு
சக்கரபுக்கையும் கரும்பும் சாப்பிட
வாடி வாடி அன்னமே வாடி
அன்புடனே சேர்ந்து சாப்பிட்ட வாடி
களனி வரப்பில படையல் போட
கண்ணழகி நீயும் வாடி
மனச பொங்க வைக்க அன்னமே வாடி
காட்டில் மேட்டில் பொங்கல் வைச்சு
ஆதவன மகிழ வைச்சே
களஞ்சியத்த நிறைக்க வாடி
அன்னமே பொங்கல் வைச்சு

அழகே எங்கே சென்றாய்...

ஆசையாய் நான் பார்த்த
வழுவுழுப்பான நின் சருமம்
வட்ட முகம் பிறை நுதல்
கயல் விழிகள் செவ்வரத்தம் பூ
போன்ற இதழ்கள் கிளி மூக்கு
செக்க சிவந்த கன்னங்கள் தூடி
இடை வாழைத்தண்டு கால்கள் மூங்கில்
கைகள் ஒன்றையுமே காணமே !! எல்லாமும்
பாலை வெயிலில் வரண்டு போயினவோ!
மானே ! மனசு மட்டும் இன்னும்
செழிப்பாய் காதலில் என் காதலியே
உன்னை நோக்கி பின் கண்ணாடியில்
என் பிம்பத்தை பார்க்கையில் அங்கும்
குழந்தை கீறிய கீறல்கள் நீர்
வற்றிய குளமாய் திட்டு திட்டாய்
நெஞ்சம் மட்டும் முல்லையாய் காதலில்.

அழகே...

அழகி உன் அழகை
எப்படி? சொல்வேன் வார்த்தை
வரவில்லை வாயில் நெஞ்சம்
விம்முகிறது சொல்லு என்று
தொண்ட குழியில் சிக்கிய
முள்ளாய் வார்த்தை வாழைப்பழம்
தின்றும் அசைய இல்லை
அன்பே ! இதழ்கள் தூடிக்கின்றது
என்ன? செய்ய பேரழகி
நின் வனப்பில் ஊமையாகி
போனேனே !

யாம் அறிந்த புலவர்களில் இளங்கோ...

சிலம்பை சிறப்பாக காவியமாக்கிய
சிற்பி இளங்கோ இயலை இசையை
நாடகத்தை கலந்து குழைத்து
அமிர்தமாக நல்கிய பெரும் கவிக்கோ
தலைவி கண்ணகியை கொண்டே
கணவன் மீதான பக்தியை
நாட்டிற்கு உணரவைத்த புலவன்
கற்பில் சிறந்த பெண்டிர்
தாசி குலத்திலும் உண்டென
மாதவியால் உணர்த்திய பாவலன்
இல்லறம் எனும் நல்லறத்தை
இல்லாளுடனே நடத்த முடியும்
அதுவே அறம் என்பதை
கோவலன் அடைந்த வேதனையால்
புரிய வைத்த கவிஞன்
மறவழியில் நடப்போரை அறம்
தண்டிக்கும் என்பதனை ஆணித்தரமாய்
உணர்த்திய பெரும் காவியத்தலைவன்
கர்மவினை கலைத்து
வந்து காடுமேடு எல்லாம்
துரத்தி பழிவாங்கும் என்பதை
உணர்த்திய கவிக்கு எல்லாம்
காவிய நாயகன் இசை
கருவிகள் இசைக்கும் பாணியை
நடன அசைவுகளை சுருதிகளை
சுவைத்து சுவைத்து அருளிய
ளங்கள் தமிழ் புலவன்

யாழ் குடாநாடு...

பல்லவி
வாழ்க வாழ்க யாழ் குடாநாடு
வாழ்கவே

சரணங்கள்
யாழால் வந்ததே யாழ் குடாநாடு
பாணன் தன் திறமையாலே
பெற்றான் பரிசாய் ஈழமணி
திருநாட்டின் சிகரம் (வாழ்க)

களப்பினால் இணைப்பு பெற்றே
கடல் சூழ் தீவுகள் அணிசேர்க்கவே
கம்பீரமாய் இலங்கும் எம் ஊர்
கல்வியில் கலையில் சிறந்தே (வாழ்க)

சித்தர்கள் வாழ்ந்த சிவபூமி
சிவாலயங்கள் அணிசேர்க்கும்
இந்துநெறியுடன் கிறிஸ்தவம் முஸ்லிம்
பௌத்தம் இணைந்தே வாழும் பூமி(வாழ்க)

பச்சை நிற பட்டாடை
உடுத்த களனிகள் நெல் கொழிக்க
நீலநிற பட்டாடை உடுத்த
கடல் அன்னை மீன் கொழிக்க(வாழ்க)

வீரத்திலே ஒழுக்கத்திலே மத்தியிலே
சிறந்த புலமையாளர்களை பெற்றெடுத்தே
மங்காப்புக்கழை அள்ளி எடுத்த
எங்கள் யாழ் குடாநாடு (வாழ்க)

|

சிறுவயது முதலே தமிழ் மீது அதிக ஈடுபாட்டுடன் வளர்ந்து வந்த கவிஞர் ரஜிதா அரிச்சந்திரன் அவர்கள் தன் ஆரம்ப கல்வியை யா/நல்லூர் காசிப்பிள்ளை வித்தியாலயத்திலும் உயர் கல்வியை யா/இந்து மகளிர் கல்லூரியிலும் கற்று யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணி பட்டத்தினையும் முதுமாணி பட்டத்தினையும் பெற்று

கொண்ட இவர் பாடசாலையில் படிக்கும்காலம் தொடக்கம் கவிதை மீதான காதலில் பல கவிதைப் போட்டிகளிலும் பங்குபற்றி வெற்றியீட்டி வந்துள்ளார். இவரால் போட்டிகளுக்கு சமர்ப்பித்து வெற்றியீட்டிய கவிதைகளின் தொகுப்பாக அக்கினிச்சிறகாய்... அமைகின்றது. இவர் கவிதையில் மட்டுமல்லாமல் சிறுகதை, சிறுவர்கதை, ஆய்வுக்-கட்டுரை ஆகிய துறைகளிலும் ஈடுபட்டு உலகளாவிய போட்டிகளில் வெற்றியீட்டி வந்துள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இந்த கவிதை நூலானது கவிதை உலகில் ஒரு புரட்சியை தோற்றுவிக்கும் என்பதில் எந்த விதமான ஐயமும் இல்லை அந்த வகையில் இவர் தொடர்ந்தும் பல நூல்களை வெளியிட்டு கவிதை உலகிற்கு வழிகாட்டியாக அமைவார்.

இக்கவிதைகளை வாசிக்கும்போது என் மனம் துள்ளி குதித்து ஆனந்த வெள்ளத்தில் நீச்சலடிக்கின்றது. எழுதுவதன் மூலம் சிந்தனை வெளிப்பாட்டினையும் மொழித்திறனையும் அரிய ஆற்றலையும் புதிய பார்வையினையும் வசப்படுத்தமுடியும் என்பதற்கு இணங்க இவருடைய கவிதைகளில் சமூக பார்வை மேலோங்கியுள்ளது இக் கவிதை நூலானது வாசகர்களிடையே சமூகம் பற்றிய ஒரு தெளிவான கருத்தை விதைக்கும் இவ்வாறான கவிதை நூல்களை மென்மேலும் வெளியிட்டு சமுதாய மாற்றத்திற்கும் சமூகத்தில் சீரிய சிந்தனைகளை விதைக்கவும் கவிஞர் முன்வரவேண்டும் அத்துடன் அவர் மென்மேலும் வளர என் பாராட்டுக்களும் வாழ்த்துக்களும்.

தருமதி சுஸரிதா குணசீலன்
தமிழ் ஆசிரியர்,
யாழ்.கோப்பாய் மகா வித்தியாலயம்.

